

SOCIAL DEMOKRATEN

4 • DECEMBER 2016

KOMMUNAL- OG
REGIONSRAÐSVÅLG

SPIDSKANDIDATERNES KAMPRÅB:
HVAD KÆMPE
VI FOR?
SEJR!

STUEGANG I DEN OFFENTLIGE SEKTOR
MINDRE PAPIRARBEJDE, MERE ARBEJDSGLÆDE.
SEKS SIDER OM »FINGRENE VÆK«-REFORMEN

JULEMAND JENSEN
KULTURORDFØREREN KOMMER MED
SIT BUD PÅ ÅRETS JULEGAVER

6

SÅ ER VI I GANG

Landet over er nedtællingen til næste års valg begyndt

10

PÅ STUEGANG MED METTE

Seks sider om »fingrene væk«-reformen

18

JULEMAND JENSEN

Kulturordførerens forslag til årets julegaver

22

METROMODELLEN

Vi går under jorden i København – og tager temperaturen på EU

- 3 Leder
- 4 Christiansborgnyt
- 16 Det amerikanske valg
- 20 Principprogrammet
- 29 DSU
- 30 Den røde stol
- 32 Internationalt samarbejde
- 34 Navne & noter
- 36 Velkommen til Matilde Powers

Gratis medlemsblad for Socialdemokratiet. Ansvarshavende: Partisekretær Jan Juul Christensen | **Redaktør:** Morten Bruun/Redaktionen.dk | **Levering og adresseændring:** Kirsten Jensen, 72 30 08 46 eller kartotek@socialdemokratiet.dk. Bladet postomdeles til medlemmer, hvis partiforening er tilsluttet Socialdemokratiets centrale medlemskartotek. Til svagtseende: Ønskes bladet tilsendt som lyd-cd, så kontakt Kirsten Jensen, 72 30 08 46 eller kirsten@socialdemokratiet.dk. Indmeldelse: Socialdemokratiet, Vester Voldgade 96, 1552 København V, 72 30 08 00 eller via socialdemokratiet.dk | **Design og grafisk produktion:** Datagraf. Tryk: Stibo Graphic. Fotos gengivet i bladet tilhører Socialdemokratiet, medmindre andet er angivet | **Forside:** Peter Rahbæk Juel og Heino Knudsen, foto: Lars Horn | **Redaktionen:** Stine Svarre Gaardhøj stine@socialdemokraterne.dk – Lisbeth Kjær Larsen lisbeth@socialdemokraterne.dk – Marie Kristensen marie.kristensen@ft.dk – Mads Koldby mads.koldby@ft.dk – Lissa Galle lissa@socialdemokraterne.dk | **Journalister:** Kristian Bang Larsen, Diana Ebba Ø.B. Pedersen, Birgitte Bartholdy, Peter Andersen, alle Redaktionen.dk | **Fotografer:** Thomas Sjørup (Redaktionen.dk) og Lars Horn | **Næste nummer udkommer 24. februar.** Deadline for redaktionelt stof er 26. januar. Redaktionen påtager sig intet ansvar for materiale, som indsendes uopfordret. Annoncer: Kontakt redaktionen. ISSN: 0906-4613. Titel: Socialdemokraten.

DET HANDLER OM TILLID

AF METTE FREDERIKSEN, FORMAND FOR SOCIALDEMOKRATIET

Kære socialdemokrat.

Hold da op et efterår. Både herhjemme i Danmark og så sandelig også ude i verden. Vi har været vidne til en amerikansk valgkamp præget af dyb splittelse og en sjældent barsk tone. Trump har skabt dyb usikkerhed om, hvad det er for en rolle, USA kommer til at spille i verden i de kommende år.

Amerikanerne har stemt på Trump med åbne øjne. Ligesom briterne gjorde i Storbritannien, da Brexit blev en realitet. »Hvorfor?« er der mange, der tænker. Og svaret er ikke helt enkelt. En del af forklaringen er utryghed. Hverdagen for nogle er blevet dårligere, mulighederne er blevet færre. Mange efterspørger tryghed og søger tilbage i det samfund, der var engang, og de lette svar nyder derfor opbakning. Problemet er bare, at der ikke findes lette løsninger. Men vigtigt er det, at vi ikke svækker vores danske model. Vi skal udvikle vores samfund med de værdier, som har gjort Danmark velstående og trygt. Med solidaritet, lige muligheder og korte afstande mellem mennesker.

Herhjemme har Lars Løkke Rasmussen og Anders Samuelsen spildt det meste af 2016 på at sidde og stirre hinanden ind i øjnene. Vi troede, at det handlede om politik. Det ved vi nu, at det ikke gjorde. Det handlede blot om ministerbiler. Undervejs har de skabt stor utryghed blandt mange med snak om højere pensionsalder og beskæringer af velfærden.

Jeg er bange for, at det kun forstærker mistilliden. Den mistillid kan ikke fjernes med flere ord. Kun med handling. Vores politiske prioriteter for dette efterårs forhandlinger har vi kaldt »Stol på Danmark«. Heri har vi vist, at det kan lade sig gøre at skabe en bedre og mere tryk hverdag. At vi kan sikre rum til at udvikle vores

velfærdssamfund. At det kan lade sig gøre at skabe mere vækst og flere arbejdspladser. Og at det kan komme alle til gode.

Vi kan nemlig komme langt, hvis vi har tillid til hinanden. Det gælder også til den offentlige sektor. Og til de offentligt ansatte ved at fokusere på resultater frem for processer. På kongressen fortalte jeg om vores »fingrene væk«-reform. Vi vil et velfærdssamfund, som selvfølgelig først og fremmest skal sikre, at danskerne får den bedst mulige offentlige service. Vores børn skal lære at læse, vores ældre medborgere skal have en god pleje, og behandlingen på sygehusene skal være ordentlig.

Men vi vil også en offentlig sektor, hvor vores medarbejdere har lyst til at arbejde. Jeg har nu det seneste halve års tid været rundt på en lang række offentlige arbejdspladser. For at blive kloge på, hvordan sådan en ambition kan blive til virkelighed. Og hold da op, hvor er jeg blevet imponeret over, hvad jeg har hørt og set. Dygtige ansatte i alle dele af den offentlige sektor, der har gode og relevante bud på, hvordan deres arbejde kan gøres smartere. Det arbejde vil jeg fortsætte i de kommende måneder. Med det gode input, jeg får her, og det samarbejde, vi har med blandt andre de faglige organisationer, så tror jeg, vi sammen kan udvikle den offentlige sektor. Bygget på tillid.

Glædelig jul til dig og din familie. 🍷

” **Vigtigt er det, at vi ikke svækker vores danske model**

Med venlig hilsen
Mette Frederiksen

Formand,
Socialdemokratiet

CHRISTIANSBORG NYT

NY BLÅ REGERING BEKYMNER

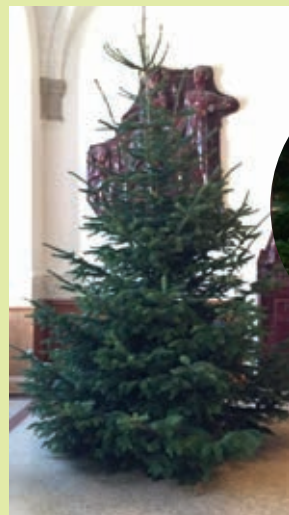
Næppe havde Lars Løkke udsat sin 2025-plan og hevet en uambitiøs blå finanslov hjem, før han valgte at opgive at stå i spidsen for en etpartiregering. I stedet for at udskrive valg inviterede han De Konservative og Liberal Alliance med om bord, og den ny regering fik panderynkerne frem hos Socialdemokratiet og Nicolai Wammen:

– Jeg er bekymret for, at den nye regering vil ligge langt til højre, og at det vil blive sværere at få et godt politisk samarbejde ind over midten. Det vil være brandærgeligt, hvis det bliver Liberal Alliance, der kommer til at svinge taktstokken, så det bliver sværere at indgå brede forlig til gavn for danskerne og Danmark, sagde den politiske ordfører.

POLITISKOLEN – EN DANSK FARCE

Flere Venstre-borgmestre var rasende. Det samme var støttepartiet Dansk Folkeparti. Og hos Socialdemokratiet var der også kun hovedrysten tilovers for regeringens håndtering af sagen om en ny politiskole i Vestdanmark. Sidste år besluttede en forligskreds, at der er brug for en ny politiskole i Danmark. 32 kommuner brugte både tid og penge på at få skolen til de respektive kommuner, men i november meddelte ju-

stitsminister Søren Pind, at regeringen – uden om forligskredsen – ville placere en politiskole i Herning. Flere medier spekulerede i, om der var tale om en »tak« til Hernings borgmester, Lars Krarup, der hjalp Lars Løkke under formandsopgøret i Venstre. Og Socialdemokratiets retsordfører, Trine Bramsen, kritiserede regeringen for processen, hvis »det længe havde været planen at placere politiskolen i Herning«.

JULETRÆET OG KRAVLENISSEN PÅ PLADS

Der er højt til loftet på Christiansborg, og det bliver udnyttet med et juletræ af de helt store. Men heldigvis er der også højt til loftet, når det kommer til politiske drillerier. Socialdemokratiets finansordfører, Benny Engelbrecht, så nemlig sit snit til at pynte juletræet med en helt særlig kravlenisse. Indtil Anders Samuelsen blev inviteret i regering, holdt han fast i, at han

ville have fem procentpoint top-skattelettelse før nytår. Ellers var han klar til at vælte regeringen. Det har fået mange politiske kommentatorer til at bruge billedet af, at Anders Samuelsen »er kravlet højt op i træet«. Selv om Samuelsen og Liberal Alliance nu er med i regeringen, lader vi ham blive oppe i træet.

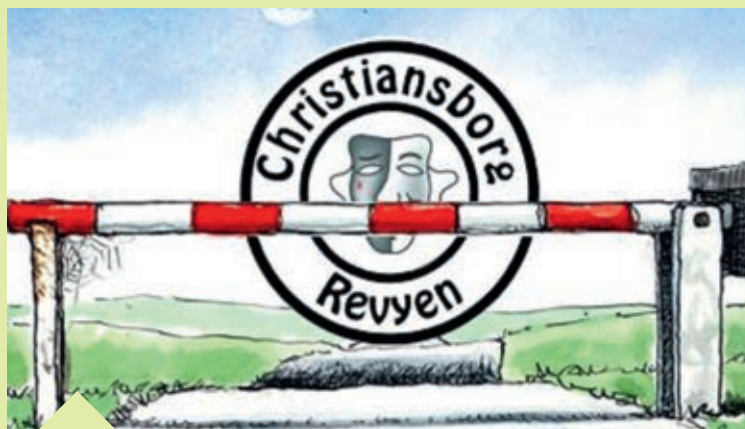
WAMMEN AMBASSADØR FOR »DE HVII'E«

Socialdemokratiets politiske ordfører – og tidligere Aarhus-borgmester – Nicolai Wammen er blevet udpeget som ny ambassadør for »de hvii'e«, som fodboldklubben AGF bliver kaldt lokalt. Sammen med en række andre personligheder med stor kærlighed til Aarhus og byens fodboldhold bliver Wammen nu en del af et større goodwillkorps. Ud over Wammen er der fire nye ambassadører. Det er Karin Salling, Michelinkok Wassim Hallal, musikredaktør og -journalist Anja Pil Overby samt DJ og producer Morten Breum. I forvejen tæller korpset Thomas Helmig, Rasmus Tantholdt, Kjeld Holm, Frits Christensen og Socialdemokratiets formand for Region Midt, Bent Hansen. Disse fine navne til trods ser det dog meget svært ud for AGF at nå mesterskabsdrømmene også i denne sæson.

DIGITAL OPRUSTNING

Der er kommet langt flere videoer på Socialdemokratiets Facebook-side, og det skyldes blandt andet disse to nye ansigter: Digital teamleder Anders Bak har fået ansvaret for at drive og udvikle vores digitale kommunikation, mens Troels Trier er ansat som visuel kommunikationskonsulent og har ansvaret for at udvikle og producere til Socialdemokratiets forskellige kanaler som Facebook, Snapchat og Instagram.

REVY PÅ CHRISTIANSBORG

Christiansborg-politikere er allerede yndede revyofre. Men det afholder ikke Christiansborgs eget revyhold fra at tage lidt gas på både politikere og ansatte på Borgen i dette års revy, »Så er grænsen nået!« Det er to år siden, der sidst var revy på Christiansborg, så både medlemmer af Folketinget, partiansatte og

ansatte i administrationen har haft god tid til at samle materiale sammen. Revyen er forbeholdt medarbejdere og mf'er, så andre, der har smag for Christiansborg-humor, må vente til sommerens revyer rundtomkring i landet, hvor politikerne nok skal blive revyofre.

GLAD FOR SATSSTØTTE

Socialdemokratiet gik til satspuljeforhandlingerne med tre overordnede prioriteringer. For det første større forebyggende indsatser, for det andet små initiativer, der afprøver nye metoder, og for det tredje flere permanente midler for at undgå usikkerhed på vigtige områder. Det lykkedes blandt andet i forhold til centrene for senfølger efter seksuelle overgreb, som over de næste fire år i alt modtager 943,3 millioner kroner. Det glæder blandt andre vores fynske mf Julie Skovsby, som er engageret i CSM Syd i Odense som bestyrelsesmedlem.

HEADSPACE REDDET AF SATSPULJEN

Socialdemokratiets satspuljeforhandlere var med til at sikre, at Headspace – et anonymt og gratis rådgivningstilbud til børn og unge i alderen 12-25 år – kører videre. Den landsdækkende organisation får de næste fire år 7,5 millioner kroner om året.

– Vi er utroligt taknemmelige over al den støtte, vi har fået fra samarbejdspartnere, frivillige, unge, ældre, forældre og fagfolk. Og så alle de danskere, der kan se lyset i

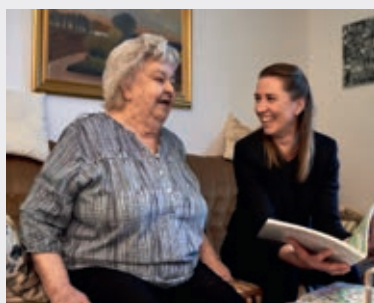
at fremme forebyggende indsatser som Headspace for børn og unge, så de har nogen at tale med om deres problemer, de svære tanker og den til tider tumultariske ungdom, skriver organisationen, der har tidligere statsminister Poul Nyrup Rasmussen som protektor, på Facebook.

Headspace har afdelinger i København, Rødovre, Roskilde, Odense, Horsens, Esbjerg, Billund, Herning, Helsingør og Aalborg. På landsplan er der over 400 frivillige.

ODENSE: RAHBÆK- RALLY

Partiformand Mette Frederiksen var i høj grad med til kickstarten på den kommunale og regionale valgkamp. Hun nåede forbi både Vejle, Randers og Nyborg, før hun sluttede dagen af i Odense med et ægte rally, som de siger i USA. Her var DSU'eren Emma Talbro og 150 andre entusiastiske socialdemokrater for at markere deres støtte til partiets nye spidskandidat, Peter Rahbæk Juel.

VEJLE: MERE TID TIL DE ÆLDRE

På plejecentret Rosengården i Vejle mødte Mette Frederiksen blandt andre Helga, som for nylig har holdt jernbryllup med sin mand, Svend-Erik.

– Som I næsten kan se på billedet, er de glade for at bo her. Og det er med god grund. Medarbejderne på Rosengården er både dygtige og utroligt rare. Men Svend-Erik synes, de løber for stærkt. Og vi kan blive endnu bedre til at sikre, at medarbejderne bruger det meste af deres tid sammen med de gamle, skrev Mette Frederiksen på sin Facebook-side.

KØGE: VI ER DE STÆRKE

budskab. Køge er en af de kommuner, hvor Socialdemokratiet går stærkt efter at genvinde borgmesterposten.

På Køge Station var humøret højt, da valgkampen blev skudt i gang. Borgmesterkandidat Marie Stærke og hendes hold var på gaden med æbler og det gode

AF KRISTIAN BANG LARSEN
FOTO: CLAUD BONNERUP OG PRIVAT

SÅ ER VI I

21. november var der præcis et år til kommunal- og regionsvalget i 2017, og overalt i landet skød lokale socialdemokrater valgkampen i gang fra den tidlige morgenstund. Vi var med.

RANDERS: BYEN SKAL VÆRE RØD IGEN

Randers skal være rød igen, og det skal ske med Torben Hansen (yderst tv.) i borgmestersædet. På valgkampens kickoff dag fik han hjælp af Christiansborg-medarbejderne Kim Bonde Hansen, Ida Bjørn Mortensen og Stine Poulsen og Torben Petersen, lokalformand i Sydkredsen i Randers.

HOLBÆK: ÆLDST OG YNGST

I Holbæk stod både den yngste og den ældste af Socialdemokratiets byrødder, 24-årige Christina Krzyrosiak Hansen og Ole Brockdorff, 79, tidligt op for at møde pendlere fra morgenstunden. De startede på stationen i Holbæk (billedet), og senere gik turen til Svinninge, Jyderup og Tølløse.

– Det var en rigtig fin dag, vi blev mødt af nogle utroligt positive borgere, fortalte Christina Krzyrosiak Hansen, som ikke alene er partiets yngste byrådsmedlem i Holbæk, men næste år også går efter borgmesterposten som hele landets yngste spidskandidat.

REGION SJÆLLAND: A-SNEGLE TIL REJSEN

Heino Knudsen er spidskandidat til formandsposten i Region Sjælland, og hans ansigt prydede poserne, da der blev delt socialdemokratiske morgensnegle ud til pendlere mellem Nakskov og Saksøbing – og de rejsende fik et par ord med om

sundhedspolitik, infrastruktur og de andre vigtige områder, regionerne har ansvaret for.

– Det var en god dag, der gav optimisme og energi frem mod valget, sagde Heino Knudsen bagefter.

I denne valgperiode har der været socialdemokratiske regionsrådsformænd i 3 af de 5 regioner.

KOLDING: LÆNGE LEVE DE FRIVILLIGE

På Kolding Banegård var S-kandidaterne Michael Jensen, Christian Haugk, Poul Fremmelev, Claus Vestergaard Madsen og Elvis Comic tidligt oppe med

morgenbrød. Borgmesterkandidat Christian Haugk glædede sig over de mange frivillige partikammerater, der hjalp til på dagen.

– Det er fantastisk klokken 6.30 mandag morgen at opleve, at der er så mange frivillige, der engagerer sig og hjælper til. De frivillige er

altafgørende for, at vi kommer ud over rampen til kommunalvalget, sagde Christian Haugk.

GÅNG

UD I DET FRI: CHRISTIANS- BORG HJALP TIL

Normalt er det Folketingsgruppen, de bistår. Men denne dag lod Socialdemokratiets medarbejdere på Christiansborg de normale opgaver ligge og drog i stedet i marken for at være med til at sparke den kommunale og regionale valgkamp i gang. Her er det Nana Zarthine Christensen, der hjælper Søren Peschardt, spidskandidat i Vejle, med at dele røde roser ud.

STEM PÅ OS

- 21. november 2017 er der kommunal- og regionsrådsvalg. *Socialdemokraten* er i fuld gang med at varme op med portrætter af socialdemokratiske kandidater og reportager fra forberedelser og kampagneaktiviteter.
- I dette nummer er vi med til kampagnestarten – og på de næste sider møder vi spidskandidaterne Heino Knudsen (Region Sjælland) og Peter Rahbæk Juel (Odense Kommune).
- Har du en god ide til en artikel, er du velkommen til at skrive til *Socialdemokraten*'s redaktør, Morten Bruun, på mob@pbpronto.dk.

HVAD KÆMPER VI FOR?

AF MORTEN BRUUN
FOTO: LARS HORN

De har håndbolden, foreningslivet og partibogen til fælles. Og nu kan Peter Rahbæk Juel og Heino Knudsen også kalde sig spidskandidater i henholdsvis Odense Kommune og Region Sjælland. Nærvær og velfærd bliver deres nøgleord.

Op gennem 1990'erne tilbragte to knægte stort set al deres tid på håndboldbanen. Heino Knudsen som venstrefløj i Ravnsborg Håndboldklub på Vestlolland, Peter Rahbæk Juel som en mere end habil bagspiller i Skjern Håndbold.

Begge elskede kampene og kammeratskabet, og Heino var så glad for sporten og det frivillige foreningsarbejde i Vindeby og Horslunde, at han allerede som 13-årig blev træner – og siden formand – i den klub, hans far i øvrigt havde været med til at stifte. I det vestjyske var Peter ambitiøs som ungdomsspiller – og når det flasker sig, trækker han stadig i korte bukser og bruger en time på hopskud, gennembrud og øretæver.

Ud over håndbold gik begge også voldsomt meget op i samfundsforhold. Og i dag, hvor begge kan kalde sig »socialdemokratisk spidskandidat«, lægger de ikke skjul på, at de læner sig op ad to centrale skikkelser fra deres ungdom.

– Mit politiske forbillede er Poul Nyrup. En fantastisk statsminister og en særdeles dygtig håndværker, der formåede at knække koden på arbejdsløsheden samtidig med en solid finanspolitik, siger den nu 37-årige Heino Knudsen, der bor i Nakskov og ved valget næste år går efter lederposten i Region Sjælland som førsteudfordrer i forhold til Venstres siddende regionsrådsformand Jens Stenbæk.

– Mit danske forbillede er Mogens Lykkesøft. En stor strateg. Hans bidrag til planen Gang i 90'erne var tæt på genialt, siger den to år ældre Peter Rahbæk Juel, der stiler efter at blive borgmester i Odense.

ET STORT SPRING

Selv om Heino Knudsen er vokset op i et politisk miljø – hans far var formand for Socialdemokratiet i Ravnsborg – har han ikke taget den traditionelle vej ind i politik. Han foretrak fællesskabet i det frivillige foreningsliv:

– Her løfter vi dem, der har det svært. Når vi trækker i træningsdragten, er vi i samme båd. Foreningslivet har i den grad været med til at runde mig, siger Heino Knudsen.

Han meldte sig ind i Socialdemokratiet i 2005. Hovedsageligt i protest mod Anders Fogh. Medlemskabet varede dog kun en kort årrække og løb ud, fordi foreningslivet tog al hans tid.

– Men partiets holdninger og værdier slap jeg ikke, og da jeg for godt fire år siden blev opfordret til at stille op til kommunalvalget, tog det mig kun 30 sekunder at sige ja og blive medlem igen. Jeg blev opstillet som nummer 17 ud af 17, men blev valgt som nummer tre, mindes Heino Knudsen.

Siden 2013 har han derfor været medlem af kommunalbestyrelsen i Lolland Kommune, hvor han som formand for Fritids- og Kulturudvalget er ansvarlig for et årligt budget på 68,7 millioner kroner og har befundet sig »som en fisk i vandet i det politiske arbejde«.

SEJR!

– Jeg har oplevet, at det er spændende at flytte ting og være med til at sætte retning. Lolland Kommunes nye fritids- og kulturplan er skabt i samarbejde med op mod 200 borgere, siger Heino Knudsen.

Han indrømmer dog også, at det nu er noget af et spring at satse på en region med 850.000 indbyggere og et budget på 18 milliarder kroner. Men det giver ham ikke søvnløse nætter:

– Region Sjælland er en mastodont, som i mine øjne er alt for meget styret af embedsværket. Vi har også for lav vækst. Min ambition er en region, der er politisk styret, kommer meget tættere på borgerne, styrker sin vækst, den grønne profil og nærheden i sundhedsvæsenet. Nærvær, åbenhed og inddragelse er nogle af mine vigtige nøgleord, understreger spidskandidaten og tilføjer:

– Det er hele vores felt af kandidater, der skal slås. Benarbejdet og holdindsatsen bliver afgørende.

KNIVSKARP DUEL

Peter Rahbæk Juel har også rødder på Lolland. Hans forældre voksede op i Maribo, hvor hans farfar blandt andet var formand for kedelpasserne på Maribo Sygehus og hans morfar formand for Andelsforeningen i Hunseby. Men forældrene – hans mor var sygeplejerske og faderen radio- og tv-mekaniker – flyttede til Vestjylland. Her kunne faderen få job på B&O i Struer – og blev siden ansat som tekniker i Skjern i et af de nye vindmøllefirmaer.

– Jeg bliver stadig helt glad, når jeg ser en vindmølle. Det er billedet af min barndom, smiler Peter Rahbæk Juel.

Som ganske ung var det begreber som ulighed og uretfærdighed, der optog ham. Men han blev først for alvor engageret i politik, da han var i starten

af 20'erne og flyttede til Odense for at læse og blev grebet af DSU og Frit Forum. Han mindes stadig, første gang han skulle bruge sin stemmeret.

– Det var til et kommunalvalg. Den første politiker, jeg stemte på, var Anker Boye, siger Peter Rahbæk Juel.

Siden har han arbejdet for partiet, giftet sig med en partifælle, fået små søde socialdemokrater og gjort karriere som lokalpolitiker. Blandt andet to perioder som rådmand. Og nu står han altså klar til at overtage stafetten fra netop Anker Boye. Men det bliver en hård kamp. For første gang i 24 år var der dette efterår ikke bred enighed om budgettet i Odense Byråd, og der er nu lagt op til en knivskarp duel med Venstres Jane Jegind.

– Sammen med Enhedslisten, SF og De Radikale vil vi hæve kommuneskatten med et enkelt procentpoint over de næste to år. Vi kalder det velfærdsprocenten, fordi pengene er øremærket til en ekstra velfærdsindsats over for småbørn, skolebørn, udsatte børn, handicappede og ældre. Derudover løfter vi også beskæftigelsesindsatsen, siger Peter Rahbæk Juel og tilføjer:

– Det interessante er, at vi stadig vil have den billigste kommuneskat på Fyn. Men Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti vil ikke være med, og så må de jo forklare, hvorfor de vil forringe velfærden. Den kamp tager Socialdemokratiet gerne.

Det er også kampen, Heino Knudsen ser frem til. Kampen om stemmerne. Fra håndboldbanen ved han, at hårdt arbejde betaler sig, og næste år kan både venstrefløjen fra Ravnsborg og strategen fra Skjern samle deres politiske hold omkring sig og gøre de danske håndboldherrerens kampråb til deres:

– Hvad kæmper vi for? Sejrl! 🍷

Peter Rahbæk Juel (tv.) og Heino Knudsen.

SIDSTE: RAHBÆK OVERTAGER NU

Umiddelbart før dette nummer gik i trykken, meddelte Odenses borgmester, Anker Boye, at han træder af ved årsskiftet. Peter Rahbæk Juel overtager posten og er altså borgmester frem mod valget.

PÅ STUEGANG MED

Mette Frederiksen har været i praktik som blandt andet sygeplejerske, ambulanceredder og fængselsbetjent. Turneen bekræftede hende i, at der er brug for en gennemgribende reform af den offentlige sektor.

AF DIANA EBBA Ø.B. PEDERSEN

– Der bliver jo sagt noget andet i skyl-lerummet, når jeg er alene med sygeplejersken, end hvis jeg bare mødes med ledelsen til et møde rundt om et bord, siger Mette Frederiksen og sætter sig godt til rette med en kop kaffe på sit kontor på Christiansborg.

De seneste måneder har hun været på en slags stuegang i den offentlige sektor. Hun har besøgt en række arbejdspladser og haft øjenkontakt med sygeplejersken, børnehavepædagogen og fængselsbetjenten. Alt dette som led i den »fingrene væk«-reform, som hun præsenterede på årets kongres i Aalborg.

En reform, der kort fortalt handler om, at Socialdemokratiet vil gøre op med overflødigt papirarbejde, kontrol og uhensigtsmæssig lovgivning i det offentlige, og at det skal erstattes af

tillid, mere selvstyre og føre til arbejdsglæde.

– Det handler grundlæggende om, at hvis vi gerne vil have et stærkt samfund, så kræver det en stærk offentlig sektor. Og forudsætningen for en stærk offentlig sektor er, at vi har de bedste medarbejdere. Det kræver ikke bare høj faglighed, men også arbejdsglæde, fortæller Mette Frederiksen.

METALTRÆTHED

Vi møder hende, netop som hun er kommet hjem fra et besøg på Hvidovre Hospital, hvor hun sammen med en række sygeplejersker trådte i den hvide kittel og fik papir og journalblok udleveret.

– Mange offentligt ansatte har deres job som et kald og ikke kun som et job eller en faglighed. Og det kan jeg godt mær-

ke, når jeg går rundt på hospitalsgangene. Men jeg kan også se metaltrætheden, og at sygefraværet ikke helt er, som det skal være, forklarer hun efter at have været »praktikant« henholdsvis på en hjerteafdeling og i akutmodtagelsen på Hvidovres medicinske sengeafsnit.

– Nogle steder er arbejdsglæden ikke bare mindsket, den er helt forsvundet. De ansatte føler sig presset fra mange sider. Og det bliver vi nødt til at reagere og handle på, så vores offentligt ansatte ikke ryger helt ud over kanten. Vi skal give dem arbejdsglæden tilbage, understreger formanden.

Ud over Hvidovre Hospital har hun også besøgt en lang række offentlige institutioner og talt om tillid med medarbejderne i blandt andet børnehaven Balders Hus i Kerteminde, Nyborg Statsfængsel,

METTE

Syddjurs Genoptræningscenter, ambulanceredderne i Region Midt og Entreprenørgården i Silkeborg.

– Jeg har set en medarbejderstab, der løber rigtig stærkt. Ud over at de har deres faglige stolthed og på mange måder

” Hvis vi gerne vil have et stærkt samfund, så kræver det en stærk offentlig sektor

er glade for deres job, så har jeg set et stort behov for at blive set og hørt – og det er selvfølgelig også en grund til, at jeg bruger meget tid i den offentlige sektor lige nu, forklarer Mette Frederiksen.

BLIND TRO PÅ DET PRIVATE

Hun fremhæver, at »fingrene væk«-reformen grundlæggende handler om, at politikerne på Christiansborg skal blande sig mindre i det offentlige og have tillid til, at de ansatte gør deres arbejde på den mest hensigtsmæssige måde.

– Det kræver blandt andet, at vi skal være mindre bastante med at kræve lovændringer, når der opstår en enkeltsag, siger hun – vel vidende at det ikke er første gang, nogen forsøger at gøre op med bureaukrati, unødvendig dokumentation og kontrol i det offentlige.

I 2013 under Helle Thorning-regeringen tog Socialdemokratiet således initiativ til en såkaldt »Tillidsreform«:

– Vi nåede bare ikke langt nok med den. Derfor griber vi det også lidt anderledes an denne gang. Vi får fra start slået fast, at der er noget i tænkningen af den offentlige sektor, der er helt forkert, forklarer Mette Frederiksen og understreger, at det drejer sig om new public management, som er en tankegang, der har rødder i det private.

– Og jeg tror, der har været en blind tro på, at det, der virker i det private, også kan overføres til det offentlige. Men det kan det ikke. For det meste arbejde i det offentlige er relationsbaseret. Hvad enten du er sygeplejerske på en kræftafdeling eller ansat i ældreplejen, arbejder med anbragte børn eller er skolelærer, så er det jo din relation til andre mennesker, der er forudsætningen for, at du kan opnå det, du vil, fagligt. Og det er krævende.

Det er krævende at arbejde med andre mennesker, og derfor er arbejdsglæden fuldstændig fundamental, understreger hun.

EN GIVENDE TURNE

Praktikdagen som sygeplejerske på Hvidovre Hospital har understreget behovet for nye øjne på den offentlige sektor. Sammenholdt med de mange samtaler med ansatte i henholdsvis skyllerum, ambulancer og kaffestuer i fængsler, i børnehaver og på genoptræningscentre har hun fået en mere tydelig idé om, hvor »fingrene væk«-reformen skal sætte ind.

– Turneen har været meget givende for mig. Selvom det er lettere sagt end gjort, så mener vi i Socialdemokratiet, at der er behov for en gennemgribende reform af den offentlige sektor, siger hun og understreger, at man selvfølgelig kan læse og tale sig til meget information, men at det er godt at have set så meget som muligt med egne øjne og fået så mange forskellige perspektiver, så man ikke kun hører på forskerne, ledelsen og politikerne:

– Det giver noget at tale med mennesker, som står midt i arbejdet og varetager nogle af de vigtigste opgaver i vores liv og samfund. Ambulanceredderen er jo forskellen på, om vi lever eller dør, og børnehavepædagogen kan være forskellen på, om vi får en god start på livet eller ej ... 🍷

BRUG DET I VALGKAMPEN

Mette Frederiksen er glad for den opbakning til »fingrene væk«-reformen, hun fornemmer fra baglandet og partiet. Og hun håber, at ideerne bag reformen vil blive brugt aktivt i den kommunale og regionale valgkamp næste år:

– For mig at se hænger det utrolig godt sammen. Vi har en stor del af borgmesterposterne i kommunerne og er generelt et stort regionsparti. På den måde kan det være meget givende, hvis vores lokalformænd, spidskandidater og borgmestre går foran i valgkampen og siger: »O.k., der, hvor vi har lavet et regelsæt, der i virkeligheden går ind og hæmmer innovation, kreativitet og faglighed, der skal det ændres«, siger hun og tilføjer:

– Vi har i den grad muligheden for at komme på banen.

Charlotte Holst Høybye er 55 år og lærer på Hannæs-Østerild Skole nord for Thisted. Hun mener, at regeringen og byrådet ikke får kigget på værdien af den dokumentation, som hun og hendes lærerkolleger bliver pålagt.

»GIV OS TILLIDEN TILBAGE«

Ulla Vestergaard, socialdemokratisk borgmesterkandidat i Thisted, vil luge ud i overflødigt papirarbejde og have glade medarbejdere i Thisted. Vi var med, da hun mødte en skolelærer og en sosu-assistent.

AF DIANA EBBA Ø.B. PEDERSEN · FOTO: LARS HORN

På en skala fra et til ti – hvor meget betyder det så for dig at få luget ud i papirarbejde, dokumentation og test i Thisted Kommune?

– 12 ...!

Lyder det overbevisende fra Ulla Vestergaard, der er socialdemokratisk gruppeformand i Thisted Byråd og har fået skrevet »forenkling« ind i kommunens budget for 2017.

Formålet er at få luget ud i overflødig dokumentation inden for det offentlige. Det er ikke bare en nødvendighed. Det er også en hjertesag for Ulla Vestergaard, som håber at nape borgmesterposten ved valget næste år:

– Det her betyder næsten alt for mig. For vi driver jo rovdrift på medarbejderne i stedet for at bruge den faglige stolthed

og de kompetencer, de har, siger Ulla Vestergaard.

Hun er ikke alene om den opfattelse. Den deles af blandt andre Charlotte Holst Høybye og Dorte Overgaard, der arbejder i kommunen som henholdsvis folkeskolelærer og social- og sundhedsassistent. Og vi var med, da hun satte de to stævne i Hannæs-Østerild Skoles mødelokale 37 kilometer nord for Thisted.

FUNGERER IKKE I PRAKSIS

Her er Charlotte Holst Høybye folkeskolelærer, og hun fortæller om, hvordan hun og hendes kolleger bliver mere og mere trætte i blikket.

– Af alle de test, den dokumentation og de projekter, vi skal køre, så tror jeg, halvdelen er overflødig, siger hun og nævner,

at tre ud af hendes i alt 15 kolleger lige har været sygemeldt med stress.

Charlotte Holst Høybye har været lærer i otte år og er kredsstyrelsesmedlem for

” Meget af det handler om, at vi ikke er blevet hørt eller medinddraget

Thy-Mors i Danmarks Lærerforening. Hun er glad for, at hun har noget erfaring at gøre brug af som underviser – men hun er alligevel langt fra tilfreds med sit arbejde.

– Vi har nok følt de sidste mange år, at vi har fået presset en masse ned over

hovedet, siger hun og nævner blandt andet nationale test, forskningsprojekter og læringsportaler som tidskrævende og i visse tilfælde til mere besvær end gavn.

– Meget af det handler om, at vi ikke er

” Mange af de arbejdsgange, der er, er helt overflødige

blevet hørt eller medinddraget. Der sidder nogle politikere og embedsmænd og træffer en række beslutninger, som bare ikke fungerer i praksis, forklarer hun.

Klokken ringer, og nogle drenge flyver i al hast ud i skolegården og begynder at jonglere med en bold. Det er hvinende koldt, men hættetrøjerne bliver bare bundet lidt fastere. Charlotte Holst Høybye kigger ud på dem gennem vinduet og smiler.

– Ud over at vi kæmper med arbejdsglæden, så er det jo de unge her, det handler om. Konsekvensen af, at vi ikke får tid til at forberede os godt nok, fordi vi blandt andet skal registrere og dokumentere ting, er jo, at børnene kommer fagligt fattigere ud på den anden side – især de resourcesvage børn, siger Charlotte Holst Høybye.

PRESSET TIL DET YDERSTE

Det gør indtryk på Ulla Vestergaard. Hun noterer, at det arbejde, man udfører,

selvfølgelig skal passe til de ressourcer, man får udleveret:

– Når jeg kigger på medarbejderne inden for blandt andet skole- og ældreområdet, så kan jeg se, at de er presset til det yderste, siger Ulla Vestergaard, der ud over at være politiker i det nord-vestjyske arbejder i fagforbundet FOA og har et godt indblik i, hvad der rører sig blandt offentligt ansatte.

Deriblandt Dorte Overgaard, der fortæller, at der er sket meget med hendes fag, siden hun startede som faglært sygehjælper i 1984:

– Vi havde generelt meget mere tid til at tage os af vores borgere dengang. Jeg mener ikke, at vi skal tilbage til 80'erne, for der er sket mange positive ting – blandt andet med den digitale udvikling, som har været en stor hjælp for os. Men problemet er, at ressourcerne ikke er fulgt med, siger Dorte Overgaard og nævner, at borgerne i dag er langt ældre og mere komplekse, end de var for år tilbage.

– De er jo ikke bare demente i dag. De har mange forskellige diagnoser, og så er de rigtigt syge. Det er spændende – men også meget tidskrævende, siger den 60-årige sosu-assistent, der ud over at være social- og sundhedsassistent på ældrecentret Solhjem i Østerild også er fællestillidsrepræsentant for 850 medarbejdere på social- og sundhedsområdet i Thisted Kommune.

GØR DET ENKLERE

Når hun står med en borger, der skal

Ulla Vestergaard, regiforenkler og borgmesterkandidat i Thisted.

THISTED BRUGER TÆTTEKAMMEN

Næste år skal en række kommunale institutioner i Thisted Kommune – på socialdemokraten Ulla Vestergaards foranledning – gennemgå en række arbejdsgange i håb om at opnå »forenkling«, som det er formuleret i budgettet.

Tankerne flugter fint med ideerne bag »fingrene væk«-reformen, og det er blevet nødvendigt, fordi hverken lokal- eller Christiansborgpolitikere undervejs husker at luse ud, som Ulla Vestergaard formulerer det:

– Der bliver jo lagt ny dokumentation oven på den, man har i forvejen – uden at rydde op i den gamle eller tildele flere ressourcer i opstartsperioden, understreger den socialdemokratiske gruppeformand, der sammen med sine lokalpolitiske kolleger og en række tillidsrepræsentanter nu går udvalgte arbejdsområder igennem med en tættekam, og sammen finder de ud af, hvor der skal ryddes op, og hvad kommunen kan gøre for at øge arbejdsglæden blandt sine ansatte.

have medicin morgen, middag og aften, skal hun registrere det tre forskellige steder med kuglepen. Hver gang.

– Det er jo supergodt, at der i dag er fokus på medicin, og det er godt, at det skal dokumenteres, for det handler jo dybest set om sikkerheden for vores borgere. Men mange af de arbejdsgange, der er, er helt overflødige, siger Dorte Overgaard og nævner, at de mangler et samlet digitalt system, hvor de kan registrere – og kun skal gøre det én gang.

– At vi ikke har tid til borgeren, gør selvfølgelig noget ved arbejdsglæden. Og den manglende tid skaber også utryghed for de ældre. Men borgerne kan jo ikke gøre for det, så vi gør jo alt, hvad vi kan. For det skal vi, siger Dorte Overgaard, lige for Charlotte Holst Høybye er nødt til at rejse sig. Hun skal undervise 8. klasse i dansk og takker af med en sidste replik:

– Jeg tror ikke på, at vi vil få tildelt flere ressourcer. Men giv os tilliden tilbage. 🍷

Socialdemokratiets borgmesterkandidat i Thisted, Ulla Vestergaard (tv.), håber på »forenkling« for blandt andre skolelærer Charlotte Holst Høybye og sosu-assistent Dorte Overgaard.

DET RØDE KØKKEN

Tidligere generaldirektør i DR Christian Nissen var gæsten, da Østerbro-kredsen inviterede til møde om det offentlige Danmark. Det foregik hjemme hos Poul Heinsen på Borgmester Jensens Allé på Østerbro.

AF DIANA EBBA Ø.B. PEDERSEN · FOTO: THOMAS SJØRUP

– Det offentlige er blevet et kæmpemæssigt apparat. Styringskæden er simpelthen blevet for lang og systemet for komplekst til, at vi har et effektivt offentligt system i Danmark.

Ordene kommer fra Christian Nissen, og de falder i en lille privat stue med sofaer, gamle kassettebånd og hjemmelavet keramik på Østerbro i København. Her er Nissen, der blandt andet har en fortid som chef for DR og Rigshospitalet, inviteret til at tale om den offentlige sektor.

– Ja, hvis det var helt rigtigt, så burde vi jo alle sidde ude i køkkenet. Der kan vi bare ikke være, men vi åbner dørene til køkkenet en smule, så vi er der

næsten, siger Poul Heinsen, der er pensioneret seminarlærer, mangeårig socialdemokrat og sammen med Marian bor i den gamle stuklejlighed på Borgmester Jensens Allé.

Det er her, vi har sneget os med til et medlemsarrangement kaldet »Det røde køkken«. Klokkeren er 17, det er en helt almindelig hverdag i november, og 30 nysgerrige socialdemokrater fra Østerbro-kredsen har sat sig godt til rette i familien Heinsens stue på 25 medbragte røde skamler, i sofaer og på køkkenstole. Klar til 30 minutters effektivt foredrag om et aktuelt emne.

– Og kaffe er der ikke noget af – det har folk alligevel fået nok af på arbejdet, udbryder Poul Heinsen.

Her er der i stedet røde sodavand, nisseskum i anledning af julen (og oplægsholderen!) og en masse røde snacktomater lige til at hapse.

– Og så er det selvfølgelig oplagt at høre lidt om Christian Nissens erfaringer med det offentlige, nu hvor »fingrene væk«-reformen er på dagsordenen, siger kredsmedlem Elisabeth Grüner, der sammen med Per-

nille Rosenkrantz-Theil og kredsmedlem Kristian Birk er opfinder af – og tovholder på – projekt »Det røde køkken«.

Det handler grundlæggende om, at de inviterer en dygtig oplægsholder til køkkenmøde hos et af kredsens medlemmer for

at blive lidt klogere på et aktuelt emne:

– Konceptet er, at det skal være så simpelt som overhovedet muligt. Det skal være noget, alle kan overskue efter arbejde, og inden de skal hjem og spise med familien, siger Pernille Rosenkrantz-Theil, der holdt det forrige medlemsarrangement i sit køkken.

– Der sker jo altid det i et køkken, at det er her, de gode samtaler opstår. Den tanke, kombineret med at folk skal føle, at de går hjem med noget ekstra viden, det er altså givende, siger folketingspolitikeren og takker Christian Nissen for at ville komme og dele sin analyse og sine erfaringer fra sin tid som direktør i det offentlige. 🍷

” Der sker jo altid det i et køkken, at det er her, de gode samtaler opstår

– Systemet er blevet for komplekst, siger Christian Nissen, da han er den fjerde gæst i »Det røde køkken«. 30 medlemmer er mødt op hos Poul Heinsen. Tidligere har kredsen blandt andre haft en arkitekt på besøg for at tale om boligpolitik og -byggeri.

SYV GODE »KØKKENRÅD«

- Hold det så simpelt som muligt!
- Emnet må gerne være aktuelt og skal ikke tage mere end 45 minutter at arrangere.
- Inviter oplægsholdere og eksperter gennem jeres netværk, som kan oplyse og perspektivere – og som ikke nødvendigvis er enige med jer.
- Indkøb lidt sodavand – og drop kaffen.
- Oplægget må ikke vare mere end 30 minutter.
- Brug maksimalt 15 minutter på afsluttende spørgsmål og debat.
- Arranger et opsamlingsmøde, hvor interesserede kan diskutere videre.

Hvad kan vi bruge »fingrene væk« til?

EN SAG, VI ER FÆLLES OM

MARIE BORUM, arbejdsmarkedskonsulent i Metroselskabet, kredsformand for Østerbro-kredsen siden februar: – Fundamentalt er det jo vigtigt, at vi får givet udtryk for, at vi vil relationer mere end en bestemt styringsform. Jeg tror, det kan få os til at rykke endnu tættere sammen som parti. Det kan jeg da mærke her i kredsen. Det har genereret nogle gode politiske diskussioner og giver os en sag, vi er fælles om. For mange socialdemokrater er diskussionen om det offentlige jo meget dybtfølt, fordi mange socialdemokrater enten arbejder eller har arbejdet i det offentlige og derfor ved, hvor presset det er.

UDVIKLER OS SOM PARTI

PERNILLE ROSENKRANTZ-THEIL, medlem af Folketinget, stiller nu op for Østerbro-kredsen: – Det betyder meget, at den socialdemokratiske ledelse gør et tema og en sag til et fælles projekt. Det udvikler os som parti, tror jeg. Og det gør os stærkere. Og så synes jeg, det er meget interessant at høre en oplægsholder og meget vidende mand som Christian Nissen i sin analyse af det offentlige. Jeg er simpelthen ikke enig med ham, men det behøver vi heller ikke at være, for vi får sat perspektiv på debatten i partiet, når vi får folk udefra til at komme med deres syn på sagen. Og det er sundt. For selvom vi ikke nødvendigvis er enige med for eksempel Christian Nissen, så gør det os jo klogere.

VEDKOMMER OS ALLE

MARIA NEGRIJN TRANBERG, pædagog i Rosenborg Frihavns Børnehaven, København: – Jeg er pædagog og er glad for Mette Frederikssens udmelding om en »fingrene væk«-reform. Jeg ved, hvor presset det kan være at være offentligt ansat. Og jeg har selv mærket, hvor positivt det har været for min arbejdsplads, at det er mere teambaseret i dag. Det er blandt andet noget af det, som »fingrene væk« vil hen imod, ved jeg. Som parti er det rart at stå sammen om sådan en sag, synes jeg. Det er jo noget, der vedkommer vores alle sammens hverdag på en eller anden måde – enten som ansat eller som borger. Og når vi så holder sådan et arrangement med et oplæg inden for området, så sætter det jo en masse tanker i gang. Vi bliver klogere – og gør det sammen. Det er meget givende.

VORES KERNEPOLITIK

POUL HEINSEN, vært, uddannet børnehaven- og fritidspædagog og pensioneret seminarilærer: – Jeg har selvfølgelig en masse erfaring fra det offentlige. Det er godt, at emnet bliver sat på dagsordenen. Og det er godt, at det er os, der gør det. Det synes jeg også, at vi på en eller anden måde er forpligtet til. Det er klart, at det får os til at rykke tættere sammen, når vi har sådan en mærkesag her, som betyder så meget for mange. Det er jo vores kernepolitik, og når det bliver italesat og en klar strategi for os, så skaber det fælles front.

»DER ER NOGET I GANG,

Det startede som en regulær fest, men endte med forstenede ansigter, da Socialdemokratiet og Democrats Abroad inviterede til »Democratic Election Night Party 2016« i Vega.

Foto: Bjarke MacCarthy

VEGA

8. november kort før midnat. Bandet The Billy Surfs går på scenen og lægger ud med det gamle instrumentalhit »Wipe Out« fra 1963. Et »wipeout« er et fald fra et surfboard af den slags, der gør ondt.

Men det er der ingen af de 800 deltagere til Democratic Election Night Party – den hidtil største amerikanske valgfest i Danmark – der lægger noget i på dette tidlige tidspunkt af den amerikanske valgnat. I USA er valgstederne stadig åbne, og storskærmen bag scenen med direkte signal fra CNN har endnu ikke haft lyd på.

Fra scenen foregår det meste på engelsk af hensyn til de amerikanske gæster. Der er sågar også bestilt en tegnsprogstolk, og overalt er der stjerner, striber og balloner, som det hører sig til.

Mette Frederiksen, Jacob Holdt, Omar Marzouk og Tamra Rosanes er blandt de mange, der er på scenen, og alle er – på tværs af partiskel, alder og musikalske præferencer – forenet i håbet om en sejr til Hillary Clinton, der i øvrigt pryder scenen i helfigur.

Den amerikanske ambassadør Rufus Gifford forsikrer, at valgmatematikken er med Hillary. Og udenrigsminister Kristian Jensen er lidt kæk, da han siger »tonight we're all blue« – med henvisning til at blå er både Demokraternes og Venstres farve.

DA CARL-EINAR VAR UNG

Ungdommen er i overtal i Vega, og mange af dem har været i USA i forbindelse med studier eller politisk arbejde. Men ved et bord i højre side af salen sidder aftenens vel nok ældste deltager, 88-årig Carl-Einar Jørgensen, som har været formand for Socialdemokratiet i hovedstaden og sad i Borgerrepræsentationen i mange år.

Da han var ung socialdemokrat, var Amerika uden for fysisk rækkevidde for de fleste, og Carl-Einar kan for eksempel ikke huske, hvor han var, da John F. Kennedy blev valgt som præsident.

– Der blev i hvert fald ikke holdt fest som her, og jeg vil tro, at jeg bare hørte det i radioen om morgenen. Jeg kan bedre huske, da han blev skudt.

Carl-Einar reflekterer lidt over, at det meste foregår på engelsk.

– Det er vel karakteristisk for globaliseringen. Men de gamle fagforeningsfolk må jo vende sig i deres grav, siger han, med henvisning til at Vega engang var arbejdernes forsamlingshus.

FORSTENEDE ANSIGTER

Det er globaliseringen, der vipper Hillary Clinton ned fra den bølge, hun har surfet på. Og det er et af de fald, der gør ondt.

Donald Trump har udnyttet tabet af industriarbejdspladser i nordøstlige stater som Michigan og Wisconsin, hvor han var meget aktiv op til valgdagen, selv om det umiddelbart så ud til at være formålsløst. Hillary Clinton har derimod ikke besøgt disse to stater, fordi hun anså dem for vundet på forhånd, gentager CNN-værterne igen og igen.

De fortæller også flere gange, at i netop disse to stater tabte Hillary Clinton til Bernie Sanders, da de to kæmpede om at blive Demokraternes præsidentkandidat. Klokken er mellem to og tre om natten, da Hillarys fald begynder at gå op for de tilbageværende gæster. Og ved sekstiden sidder alle som forstenede, da det står klart, at han ikke længere kan indhentes.

På det tidspunkt er Carl-Einar Jørgensen for længst gået hjem. Han støttede naturligvis Hillary som alle andre i Vega denne nat.

– Men jeg ville nu hellere have haft Bernie Sanders. 🍷

KAN MAN FORNEMME«

Hillary tabte, Trump vandt. Det blev det overraskende resultat af det amerikanske præsidentvalg. *Socialdemokraten* havde Peter Andersen til fest i Vega og Magnus Heunicke til valg i New York, hvor han som leder af en dansk delegation til FN's generalforsamling oplevede dramaet. Læs deres beretninger her.

20. januar indsættes Donald Trump som USA's næste præsident. Hans valgkampagne har varslet voldsomme kursskift, og store dele af verden venter spændt på, hvordan han håndterer opgaven.

Foto: Polfoto

NEW YORK

7. november kl. 9: Elevatoren i verdens højeste skyskraber med boliger fører mig opad mod den danske generalkonsul Anne Dorte Riggelsens lejlighed. Hun har inviteret en række politikere, journalister og amerikanske valgforskere til morgenmad, og jeg får for første gang en dybere forståelse for, hvad det er for en stemning blandt helt almindelige amerikanere, Trumps succes er udtryk for. Især en graf over en drastisk nedgang i reallønnen blandt de helt almindelige ufaglærte arbejdstagere i USA gør indtryk på mig. Der er noget i gang, kan man fornemme. Men vi tror stadig, at Hillary trods alt vil vinde.

Kl. 15: Jeg besøger det danskejede firma Barkbox, der er en slags Aarstiderne for hundeejere. De har på et par år fået millioner af kunder og er blevet et gigantisk firma. I weekenden har virksomheden haft alle de medarbejdere, der havde lyst, til at hjælpe med Demokraternes valgkamp.

Kl. 22.00: Hillary holder tale i tv. Så blottet for energi, at det er, som om der mangler nogle visioner for fremtiden. Hun har heller ikke rigtig fat i publikum. Heldigvis er meningsmålingerne forholdsvis sikre.

Tirsdag den 8. november kl. 9.20: En ældre mand i en valgkø fortæller, at han aldrig før har set så lang en kø. Samme meldinger kommer fra andre steder på østkysten, så jeg begynder at blive optimist. Hvis der kommer mange ud for at stemme, er det i hovedreglen godt for Demokraterne.

Kl. 11: Møder med private firmaer og interne FN-møder.

Kl. 17.30: Møder tv-værten Clement Kjærsgaard, der sender direkte til DR2 fra Times Square. Jeg finder også TV 2 News, som har placeret sig i det modsatte hjørne. De normale lysreklamer er erstattet af kæmpe billeder af Trump og Hillary og grafikker, der skal vise de første resultater, når de kommer ind.

Kl. 20: Mødes med en stor gruppe danskere og amerikanere på en kæmpe bar på 33. gade tæt på Hillarys valgfest. Jeg bestiller en Bronx American Pale Ale, mens resultaterne begynder at tikke ind på de mange kæmpe tv-skærme i baren.

Kl. 22: Stemningen i den store bar er på nulpunktet. Tre Trump-fans står i midten og jubler, mens resten af gæsterne følger optællingen på tv-skærmene med lige dele vantro og frygt: Hillarys »firewall« er brudt ned, Trump ser ud til at vinde de vigtige stater i rustbæltet.

Kl. 00.45: På vej tilbage mod hotellet. På 34. gade er et kæmpe portræt af Trump skudt op på Empire State Building med lyskanoner. Det er nærmest ikke til at fatte.

Kl. 01.15: Der tikker en sms ind på min telefon. Den er fra en ven, der er til Hillarys valgfest nogle gader væk: »Her er mega deprimerende (...) Tror jeg går hjem snart«. 🍷

Julemand Jensen

Der er overraskelser for enhver socialdemokratisk smag. Det mener i hvert fald næstformand og kulturordfører Mogens Jensen, der her kommer med sine bud på årets julegaver.

AF BIRGITTE BARTHOLDY
FOTO: THOMAS SJØRUP

VIGGO OG METTE

Der er to bøger, som jeg ser som obligatoriske julegaver under juletræet fra socialdemokrater til andre med politisk interesse. Den ene er Poul Smidts biografi »Viggo Kampmann« – med undertitlen »– modig modstandsmand, klog finansminister, ustyrlig statsminister«.

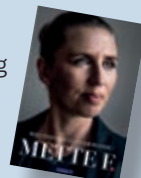
Det er en beretning om en af de lidt oversete statsministre, der var med til at forme velfærdssamfundet. Det blev især udtænkt i hans tid som finansminister og blev senere realiseret med ham som kuglestøber. Beskrivelsen får ekstra kant ved også at gå i dybden med de udfordringer, der lå i, at han var mani-depressiv.

Og så er der »Mette F.« af Bent Winther og Peter Burhøi. Den kommer hele vejen rundt om vores formand, Mette Frederiksen, og fortæller blandt andet, hvor meget hendes arbejderopvækst har præget hendes holdninger og værdier. Man mærker tydeligt den store menneskelige og politiske erfaring, hun trods sin unge alder har, og hvordan den gør hende godt rustet til at blive vores næste statsminister.

Viggo Kampmann
af Poul Smidt,
Gyldendal,
349,95 kr.

Mette F.
af Bent Winther og
Peter Burhøi,
Berlingske Media,
299,95 kr.

BLÅ BJARNE

Ingen er vel i tvivl om, at vi står over for store udfordringer både som socialdemokrater og som samfund. Bogen »Til Blå Bjarne« af Rasmus Stoklund Holm-Nielsen, socialdemokratisk folketingskandidat i Halsnæs- og Frederikssundkredsen, er én, man kan få god forstand af i den forbindelse. Forfatteren slår fast, at globaliseringens konsekvenser for danskerne på godt og ondt er blevet større siden den kolde krigs afslutning, Sovjetunionens sammenbrud, internettets udbredelse og det øgede samarbejde i EU. Derfor ser han det som vigtigt, at Socialdemokratiet beholder sin fremtrædende position, og har et bud på, hvordan vi bærer os ad med det.

Til Blå Bjarne
af Rasmus Stoklund Holm-Nielsen,
Skriveforlaget,
119,95 kr.

GRATIS OG GODT

Jeg forestiller mig, at der er en del unge DSU'ere, som ikke har mange penge at købe julegaver for, og jeg synes, det vil være genialt, hvis de giver et abonnement på den socialdemokratiske netavis »Piopio«, hvor man både kan få et dagligt nyhedsoverblik og interessante historier om politik, Socialdemokratiet, fagbevægelsen og verdens gang. Abonnementet er gratis, men det behøver man jo ikke at fortælle nogen.

www.piopio.dk

UNG KÆRLIGHED PÅ NORSK

En anden gratis julegave, som jeg er sikker på vil vække glæde, er en anvisning på, hvordan man kan downloade appen NRK, som er det norske DR. Her kan man se den fantastiske norske ungdomsserie »Skam«, der fortæller medrivende om de unges udfordringer. Ikke mindst i forhold til kærlighed, indbyrdes relationer og konflikter. Serien kan også give forældregenerationen en helt ny indsigt i, hvad deres teenagere tænker. Og så lærer man norsk samtidig. Vil man gerne have de danske undertekster med, vises den fra denne måned på DR3.

Jensens egen jul

De sidste mange år har jeg holdt jul hos min storebror og hans familie i Aarhus. Det er en fast tradition, at juleferien altid inkluderer en kulturudflugt, som sidste år gik til Gl. Estrup Herregård. Selve juleaften ser vi »Disneyshow« kl. 16, når vi har pyntet juletræet. Ved julemiddagen serveres der både and og flæskesteg. Bagefter går vi rundt om træet, mens vi synger alle de dejlige julesalmer og slutter af med »Nu er det jul igen« og kædedanser gennem hele huset. Efter således at have spist, sunget og danset pakker vi julegaver op. 1. juledag samles endnu flere fra min familie til den helt store julefrokost hos min moster og onkel, der også bor i Aarhus. 🎁

FOLKEKLUBBEN

Alle album med folkemusikgruppen Folkeklubben er værd at give i gave, hvad enten det drejer sig om deres to første udspil, »Nye tider« og »Danmarks-film«, eller deres allernyeste album, »Slå flint!«. Jeg holder meget af deres lyd og mindst lige så meget af deres tekster, der fører tilbage til det gode folkelige, politiske engagement. Vil man give en gave med indhold og et kritisk blik på samfundet, som samtidig gør modtageren i godt humør, er deres musik et oplagt bud.

Slå flint!

med Folkeklubben, udgivet af ArtPeople, 129 kr.

SLAGSANGENE

Den nye udgave af »Arbejdersangbogen« med flere nye sange må siges at være et must til alle socialdemokrater, som kan lide at synge. Hvis jeg ikke var så beskeden, ville jeg tillade mig at pege på min egen kampsang »Frihed, lighed og fællesskab« som en af dem, der er kommet med i sangbogen og i øvrigt går på melodien fra den gamle Four Jacks-udgave af »Mandalay«.

Arbejdersangbogen,

udgivet af AOF, 115 kr.

HEN TIL AARHUS

Er man mere til oplevelsesgaver, kan jeg varmt anbefale at give enten sin kæreste, sin familie eller sin bedste ven en tur til Aarhus. Næste år er denne stærke, socialdemokratiske by med en socialdemokratisk borgmester nemlig Europæisk Kulturhovedstad og viser sig frem med det nyeste inden for kunst, teater, dans, musik, litteratur, gastronomi, arkitektur og håndværksmæssig kunnen. Med i programmet til sådan et ophold hører også, synes jeg, besøg på nogle af byens fantastiske museer, for eksempel det nyrenoverede

Moesgaard Museum,
ARoS eller
Den Gamle By.

NABOHJÆLP

Vores første principprogram var inspireret af det tyske socialdemokrati. Senere har vi været tættere på vores nordiske søsterpartier. Hvad med vores nye principprogram? Kan vi hente inspiration udefra?

AF DAN JØRGENSEN,
FORMAND FOR
PRINCIPPROGRAMUDVALGET

Da vores parti vedtog det allerførste principprogram på kongressen i 1876, var det ikke kulminationen på en lang, intern demokratisk proces. Partiets ledelse – med Louis Pio i spidsen – havde fremlagt et forslag, som blev vedtaget stort set uændret og uden megen debat. Programmet var i det store hele en ren afskrift af det tyske socialdemokratiske program: »Gotha-programmet«.

Siden da har vores parti løbende ladet sig inspirere af tanker, ideer og politikker hos søsterpartier i andre lande. Nu er vi igen i gang med at formulere et nyt principprogram. Kan vi også lære noget af søsterpartier denne gang?

HAMBORG-PROGRAMMET

Vores venner i Sozialdemokratische Partei Deutschlands (SPD) vedtog i 2007 deres seneste principprogram. I Danmark skriver vi normalt forholdsvis korte principprogrammer. Sådan er det ikke i Tyskland.

»Hamburg-programme« er et digert værk på 79 sider, der starter med at definere partiets menneskesyn: »Ligeværd for alle mennesker er udgangspunktet og målet for vores politik«, hedder det. Derfor skal alle mennesker behandles med respekt og tolerance. Ligesom man skal gøre alt for at sikre den enkeltes frihed til at udleve sit potentiale.

Teksten er ikke spækket med konkrete politikforslag. I stedet analyseres verdens – og Tysklands – tilstand i en globaliseret verden. I forlængelse heraf anvises, hvilke principper der skal lægge til grund for

SPD's måde at tackle fremtidens udfordringer på. For eksempel hedder det i programmet, at den øgede konkurrence i verden betyder, at man bliver nødt til at hæve uddannelsesniveaet i Tyskland. Hertil knyttes den værdibaserede betragtning: »Staten er lovgivningsmæssigt forpligtet til at tilbyde uddannelse af borgerne, fordi uddannelse ikke er en vare, men en menneskeret«.

Vores tyske venner trækker igennem hele programmet også på partiets historie. Man tager ejerskab i forhold til mange af de forandringer, der har skabt den tyske velfærdsstat, og argumenterer for, at SPD som det ældste parti i Tyskland har en stolt historisk arv, som skal føres videre ind i fremtiden.

Ikke mindst det sidste tror jeg vi kan lære af i Danmark. Socialdemokratiet er det parti, der mere end noget andet har opbygget velfærdsstaten. Det skal vi minde hinanden og omverdenen om. Ligesom vi ofte vil kunne finde inspiration i fortiden, når vi skal løse fremtidens udfordringer.

VI TAGER NORGE VIDERE

I Norge skriver Arbeiderpartiet nyt program hvert 4. år, og det gældende principprogram er vedtaget i 2013 – på et tidspunkt, hvor de fleste lande stadig kæmpede med at komme ud på den anden side af finanskrisen og i det hele taget var udfordret af globaliseringen.

Men ikke Norge. Her formulerede man følgende indledning: »Norge er et godt land at bo i og et land med enormt gode udsigter. Vores opgave er at præge udviklingen, så disse udsigter bliver for alle. Således at den rigdom, vi oparbejder, kommer alle til gode«.

Programmet bærer titlen »Vi tek Noreg vidare« og er en blanding af et principprogram og et arbejdsprogram. For hvert politikområde lister man en række meget

” Vores tyske venner trækker igennem hele programmet også på partiets historie

konkrete politiske tiltag op. Programmet er langt mere detaljeret end traditionelle principprogrammer. For eksempel er der 18 detaljerede ideer til, hvordan man kan få flere og bedre undervisere i uddannelsessektoren.

Styrken ved programmet er, at det er ekstremt konkret. Nærmest et katalog, der kan hives frem, hvis man vil vide, præcis hvad partiet mener om dette eller hint. Svagheden er, at et sådant program hurtigt overhales af virkeligheden. Mange af de forslag, der gav mening i 2013, virker temmelig forældede i dag.

SVENSK FORANDRING

Jeg ved ikke, om forfatterne bag vores svenske søsterparti har læst Erling Olsens fine lille skriv »Den røde tråd«. Men man skulle næsten tro det. Heri argumenterer »Uglen Erling«, som mange vil vide, for, at det med jævne mellemrum er sundt for et parti at stoppe op og stille sig selv tre spørgsmål: Hvad står vi for? Hvad står vi i? Og hvad gør vi nu?

Præcis sådan er det gældende svenske principprogram, »Ett Program för Förändring«, opbygget. Først redegøres for partiets værdier og samfundssyn, så analyseres »Värden af i dag«, og endelig præsenteres en række visioner for fremtiden under overskriften »Vår politik«.

Programmet er stærkt, fordi det har fokus på fremtiden. Det præsenterer en positiv vision for en bedre verden. For eksempel i miljøpolitikken. Her skriver man ikke meget om, hvor galt det hele kan gå, men mere om hvordan en grøn omstilling samtidig kan føre til skabelse af job og værdier til gavn for fællesskabet.

Svaret på spørgsmålet er altså: »Ja, können wir«, »Ja, vi kan« og »Ja, kan vi«. 🌱

” **Programmet er stærkt, fordi det har fokus på fremtiden**

DU SKAL OGSÅ VÆRE MED

Vi er godt i gang med principprogramprocessen. I mere end et år har der været diskuteret, tænkt og formuleret tanker. Vi er kommet et stykke vej. Vi har fundet titlen: »Fælles om Danmark«. Og de otte spor for den videre debat er lagt ud.

I de kommende måneder skal der mere kød på. Vi skal et spadestik dybere i debatterne om disse temaer. Til det formål har vi udarbejdet en ny debatdug, som kan hjælpe debatterne på vej ude i kredse og partiforeninger. Her håber vi, at mange af jer vil deltage.

Men vi vil mere end det. Vi håber også, at I, kære medlemmer, vil tage debatten hjemme i jeres egen stue eller køkken.

Alle, der har lyst, kan rekvirere debatduge fra partikontoret. Og kan du samle mindst ti venner, kollegaer eller naboer, sender vi også en oplægsholder.

Vores principprogram skal formuleres og vedtages af medlemmerne. Men vi lytter gerne til andre, så inviter endelig også gerne folk, der ikke har partibogen i orden (det kunne jo også være, at sådan et møde kunne få dem på bedre tanker).

Er du interesseret i at holde sådan et møde med en af vores oplægsholdere som gæst, sender du en mail til: principprogram@socialdemokratiet.dk.

Hver uge er der en ny »vært« på vores Facebook-side (søg efter Socialdemokratiets Principprogram), der inviterer til debat. Kig ind på siden, og giv dine bidrag med. Mere end 2.500 har allerede »liket« siden, og hundredvis deltager i debatterne om temaer som socialpolitik, kultur, EU og bæredygtighed.

METROMODELLEN

Vi skal være meget konkrete, når vi diskuterer, hvad EU-samarbejdet går ud på, siger Jeppe Kofod – Socialdemokratiets gruppeformand i Europa-Parlamentet. Vi har mødt ham 30 meter under jorden – på en arbejdsplads, der er et lille spejlbillede af fællesskabet.

AF MORTEN BRUUN · FOTO: THOMAS SJØRUP

Hold da op, det er jo fantastisk. Ordene kommer fra Jeppe Kofod, Socialdemokratiets gruppeformand i Europa-Parlamentet. Hans begejstring skyldes, at Louise Høst, plan- og arbejdsmarkedsdirektør i Metroselskabet, netop har ført os ned i dybet under København.

Via stilladstrapper, gangbroer og smalle passager har hun guidet os ud i spidsen af Nora – den ene af de 110 meter lange boremaskiner, der skaber den nye cityring.

Nora er i gang med sin sidste etape i det årelange projekt – fra Gammel Strand til Københavns Hovedbanegård – og vi er her, fordi vi har bedt Jeppe Kofod gøre status over EU. En slags midtvejsstatus. Parlamentet er halvvejs i en dramatisk periode i Europa, som blandt andet er præget af, at Danmark har stemt nej til Euro-pol, briterne har sagt nej til fællesskabet, og EU-landene som sådan kan ikke enes om, hvordan de skal håndtere flygtningekrisen.

– Der er stadig nok at tage fat på, siger Jeppe Kofod.

TAK FOR KAFFE

Det er første gang, han besøger byggepladsen. Og det er selvfølgelig ikke tilfældigt, at vi har iført ham sikkerhedssko, hjelm, gul vest og rygsæk med iltmaske. Det har vi gjort, fordi metrobyggeriet nærmest er en lille minimodel af EU og

rummer mange af fællesskabets muligheder og barrierer.

Her arbejder borebissere og andet godtfolk fra 24 af de 28 medlemslande. Her jonglerer de dagligt med EU's udbudsdirektiver, italienske og tyske totalentreprenører og danske overenskomster. Det er et spejlbillede af fællesskabet – og så er det i øvrigt også et usædvanligt univers af håndværkssnilde og ingeniørkunst.

I spidsen af Nora møder vi en håndfuld håndværkere. De er italienere – og de ved godt, hvad man byder uventede gæster: frisklavet espresso brygget i Noras interimistiske køkken i tunnelen 30 meter under Vester Voldgade.

– Det er jo verdensklasse, griner Kofod, mens Louise Høst fortæller om en række af de tekniske detaljer i anlægsarbejdet, og vi passerer tre af de landmålere, der med uhyggelig præcision sikrer, at maskinerne holder kursen.

– Efter 15 kilometers arbejde mødes de med en margin på maksimalt 20-30 millimeter, fortæller Louise Høst og udløser et anerkendende nik hos gæsten.

– Det er jo et vildt infrastrukturprojekt, der er med til at gøre København til en førende by, når det handler om, hvordan vi transporterer os rundt på en effektiv og bæredygtig måde. Det er skønt at se dedikationen fra de mennesker, der går

rundt dernede. Stolte borebissere. De er jo superprofessionelle, siger Jeppe Kofod.

KRÆVER HJÆLP UDEFRA

Metrobyggeriet beskæftiger tæt på 2.000 medarbejdere, og 70 procent – cirka 1.400 – er udlændinge. Især portugisere, polakker, italienere og rumænere. Mange er højtuddannede teknikere, andre er ufaglærte og tjener deres løn ved at binde armeringsjern.

” I forhold til arbejdskraftens frie bevægelighed er metroen et laboratorium

– I forhold til arbejdskraftens frie bevægelighed er metroen et laboratorium, siger Louise Høst og fortsætter:

– Vi er i det hele taget EU-ramt på godt og ondt. Eksempelvis er det godt, at vi har udbudsdirektivet. Det gør det grundlæggende nemmere for virksomhederne med disse fælles regler.

En af de nyeste undersøgelser viser, at 44 procent af danskerne er imod arbejdskraftens frie bevægelighed. Ville det være muligt at gennemføre sådan et projekt uden?

– Nej, det er helt utænkeligt. Vi har formentlig ikke engang en dansk hovedentreprenør, der er stor nok til at løfte

Jeppe Kofod: – Metro-byggeriet er et godt, konkret eksempel på et europæisk arbejdsfællesskab, der løfter os og skaber værdi for os alle.

MIDTVEJS

EU-Parlamentet er halvvejs i sin valgperiode. En dramatisk periode for Europa med blandt andet Europol, Brexit og flygtningekrise i overskrifterne. På de næste sider gør vi midtvejsstatus – og vi møder to unge, der har besøgt 24 europæiske lande.

opgaven alene. De firmaer, der arbejder for os, er internationale megakonsortier, siger Louise Høst og suppleres af parlamentarikerne:

– Det er vigtigt, at vi får lavet sådan nogle projekter i Danmark. Men det kræver, at vi også har specialiseret arbejdskraft, for vi kan ikke gøre det alene. Men så er det også fundamen-

talt, at der er styr på arbejdsforholdene, siger han.

VÆRNER OM DEN DANSKE MODEL

Det er Louise Høst om nogen klar over. Da hun blev ansat for godt to år siden, var det hendes primære opgave at få styr på den sociale dumping. I dag har Metroselskabet et lille sekretariat, der håndterer den dan-

ske model, og antallet af sager er faldet.

– Alle leverandører og underleverandører ved, at vi har arbejdsklausuler og følger ILO's bestemmelser, der betyder, at opgaven er omfattet af »lokale løn- og arbejdsvilkår«. I praksis vil det sige de danske overenskomster, og når næsten alle de udenlandske entreprenører har meldt sig ind i danske arbejdsgiverfor-

Louise Høst til Jeppe Kofod: – Det ville være umuligt at gennemføre metroprojektet uden hjælp udefra.

eninger, er det fristende at tro, at alt er i skønneste orden. Det har bare ikke været tilfældet, fordi næsten alle de udenlandske lønmodtagere var uorganiserede. Derfor har vi blandet os langt mere i det her, end en byherre normalt gør, siger Louise Høst.

Gennembruddet – i forhold til at organisere lønmodtagerne, forstås – kom, da fagforeningen 3F vandt sagen mod den italienske entreprenør Cipa, som blev idømt en bød på 22 millioner kroner for lønsnyd. De underbetalte medarbejdere fik deres andel udbetalt, hvis de meldte sig ind i Bygge-, Jord- og Miljøarbejdernes Fagforening under 3F. I dag har fagforeningerne kontor på tre af metroens byggepladser, og flere af de udenlandske medarbejdere har forstået fidusen i at organisere sig.

– Det er sindssygt vigtigt. Konkurrencen skal ske på lige og fair vilkår. Lige løn for lige arbejde det sted, man arbejder, siger Jeppe Kofod.

VI SKAL VÆRE KONKRETE

Hvis vi hæver perspektivet over metroen, er der sket mange ting i Europa siden valget i 2014. Dengang havde du næppe regnet med, at vi i dag ville stå med eksempelvis Brexit og Europol ...?

– Nej. EU-samarbejdet er – og har væ-

” Vi skal være meget mere konkrete, når vi diskuterer, hvad EU-samarbejdet går ud på

ret – i krise, fordi man ikke har formået at finde holdbare løsninger for primært flygtninge- og immigrationsproblemet. Samtidig slås vi stadig med en gigahøj arbejdsløshed blandt især de unge, og mange mennesker bevæger sig tilfældigt rundt på det europæiske arbejdsmarked. Hvis vi kan få styr på arbejdsrettighederne, kan vi også få et arbejdsfællesskab i Europa. Det viser metroprojektet.

Hvorfor er det i mange sammenhænge svært at forklare noget, der lyder så åbenlyst rigtigt og logisk?

– Jeg tror, der er meget, der bliver blandet sammen i debatten. Vi skal være meget mere konkrete, når vi diskuterer, hvad EU-samarbejdet går ud på. EU skal beskæftige sig med de grænseoverskridende problemer, som Danmark som land ikke kan løse alene. Vi kan ikke løse klimaudfordringen, flygtningekrisen, terrortruslen og problemerne med skattely alene. Men alt det andet – for eksempel velfærd, arbejdsmarked og skatteprocenter – klarer vi bedst selv.

Hvordan gør man den fortælling mere konkret?

– Det gør man kun ved at vise resultater på de områder, der bekymrer borgerne. Det skal for eksempel stå klart, at udenlandsk arbejdskraft ikke konkurrerer på ulige vilkår med dansk arbejdskraft. På samme måde skal vi også blive bedre til at forklare, hvad eksempelvis Europol går ud på. At det rent faktisk gavner os at arbejde sammen med andre landes politistyrker.

LYS FOR ENDEN AF TUNNELEN

Hvad så når det gælder flygtningeproblematikken?

– Helt ærligt, så synes jeg, at de 28 EU-lande har sovet i timen. Selvfølgelig skal Europa kunne kontrollere sin ydre grænse og kontrollere, hvem der kommer ind. Det skal vi have styr på, og for mig at se er det et meget vigtigt projekt for centrum-venstre og for socialdemokraterne. Historisk har vi, når vi har bygget vores samfund op, skabt solidaritet mellem mennesker, der lever her, og også beskyttet os imod det, der kunne true os udefra.

Er der – for nu at holde os til byggepladsen her – lys for enden af tunnelen?

– Ha ha. Ja, Nora var jo ved at bryde igennem under Rådhuspladsen. Men jeg tror kun, der er lys for enden af tunnelen, hvis nationale politikere og politikere i det europæiske samarbejde begynder at løse de konkrete problemer, folk oplever. Det er en politisk kamp, og selvfølgelig skal vi – som danske socialdemokrater – være med i den kamp. Men der er stadig et stykke vej. 🇩🇰

På besøg i Noras kaffebar.

ET SOCIALT EUROPA

Stigende nationalisme og svigtende vilje til at finde fælles fodslag har gjort det vigtigere at være socialdemokrat.

AF OLE CHRISTENSEN, MEDLEM AF EUROPA-PARLAMENTET (S)

Til nytår rinder den første halvdel af denne valgperiode ud, og det giver anledning til lidt refleksion. Siden jeg blev valgt i maj 2014, har verden på mange måder været af lave. Mens mit arbejde fortsat er forankret i kampen mod social dumping og for ordentlige vilkår for den almindelige europæer, ændrer den europæiske dagsorden sig omkring mig.

Desværre er forandringerne ikke til det bedre. Allerede da vi satte os til bords i 2014, led det europæiske samarbejde under store problemer. Den græske gælds Krise udviklede sig i rivende fart til en decideret tragedie. Da vi troede, at tragedien var afblæst, bankede en ny krise på, da hundrede tusinde flygtninge og migranter strømmede til Europa.

KLIMA AF EGOISME

Desværre viste det sig dengang som nu, at EU-samarbejdet kun er så stærkt, som medlemslandene gør det til. Hvis enhver har nok i sit, går det galt.

Vi så det i Danmark i fjor, hvor mange stemte nej ved folkeafstemningen om retsforbeholdet, med begrundelsen at »de ikke ville afgive suveræniteten«. I sommer var den så gal i Storbritannien, hvor et flertal af briterne besluttede at forlade EU.

Også i fremtiden tårner vigtige valg sig op i Europa. Valg, hvor populistiske og nationalistiske kandidater har en skræmmende god chance for at vinde.

I Europa-Parlamentet kan vi selvfølgelig også mærke denne udvikling. Efter valget i 2014 kommer en stor del af mine kolleger nu fra stærkt nationalistiske, EU-skeptiske partier. De ønsker på ingen måde at samarbejde, men blokerer hellere for fællesskabet. Dette klima af egoisme og nationalisme er svært at arbejde i.

DER ER OGSÅ SEJRE

På trods af disse forhindringer fortsætter arbejdet selvfølgelig. Selvom det ikke er blevet nemmere at være hverken proeuropæer eller socialdemokrat i Europa, er det nemlig blevet meget vigtigere. I disse tider må vi vise, at der er andre veje end den, hvor enhver har nok i sig selv. At vi kan tilbyde en bedre løsning, hvor vægten er på ordentlige vilkår for almindelige mennesker snarere end på at sikre de rå markeds kræfter ubegrænset magt.

Der er en række gode initiativer i gang. Jeg har for nylig været ordfører på en betænkning om sociale forhold i luftfarten. Her opfordrer vi til, at forholdene for piloter

og kabinepersonale bringes i orden, og at der bliver slået hårdt ned på syndere, som udbyder billige billetter på bekostning af deres medarbejders ve og vel. Betænkningen bliver vedtaget i denne måned, og den er kun ét eksempel på, at arbejdet på europæisk plan gør en forskel. Jeg kunne nævne mange flere.

I disse nationalistiske tider er det vigtigere end nogensinde før, at vi socialdemokrater kæmper for det, vi tror på: Et socialt Europa, der sikrer, at de svageste ikke lades alene tilbage, når globaliseringen viser kløer.

Kun på den måde kan vi vriste os ud af populisternes og nationalisternes klamme greb. 🇪🇺

” Hvis enhver har nok i sit, går det galt

»EUROPAS UNGE TAGER SAGEN I EGEN HÅND«

Elena Maria Askløf og Peter Laugesen har rejst Europa tyndt og mødt en generation af unge, der har mistet tilliden til deres ledere, men som stadig engagerer sig og handler.

AF KRISTIAN BANG LARSEN
FOTO: THOMAS SJØRUP

De skulle have taget sig en uddannelse, men i stedet har Elena Maria Askløf og Peter Laugesen brugt de seneste fire år på at danne sig selv – og møde Europas ungdom – på to store rejser gennem 24 europæiske lande.

De har talt med arbejdsløse, kriseramte portugisere, højrenationalister i Frankrig og børn af den norske velfærdsstat. De har mødt illegale indvandrere fra Afrika og har båret flygtningebørn i land på den græske ø Lesbos.

De lever af at holde foredrag og samarbejde med højskoler, efterskoler og gymnasier og har senest skrevet bogen »Vores Europa – Rejsefortællinger om de nye europæere«. Den har de selvfølgelig udgivet selv, for sådan er det med dem, de gør det meste selv og lærer det, de skal, hen ad vejen, fortæller de.

– Privilegiet ligger jo ikke kun i, at man kan tage den uddannelse, man vil, og få SU for det. Privilegiet er, at man jo også kan vælge at gøre noget andet, siger Elena, da *Socialdemokraternes* udsendte møder kæresteparret i deres kollektiv i Svendborg.

DESILLUSIONERET UNGDOM

Peter og Elena har boet hos og talt med flere hundrede unge. De er praktiske eksperter i de nye europæere, og billedet, de tegner, er på mange

måder desillusionerende. De unge europæere er ganske forskellige og på mange måder splittede, men også fælles om en manglende tillid til den ældre generation. Den arbejdsløse spanske ingeniør Ian, den polske højrenationalist Szymon og den græske flygtningeaktivist Dimitris er fælles om oplevelsen af, at de etablerede magthavere svigtede, da først den økonomiske krise og siden de massive flygtningestrømme ramte Europa.

Nu står generationen, der er blevet døbt både »tabt« og »prekær«, med ud-sigt til et arbejdsmarked præget af dårlige

arbejdsvilkår og ringe jobsikkerhed. Korte projektansættelser, freelancekontrakter og en tjans som Uber-chauffør for at få enderne til at hænge sammen

– De ældre har kunnet skovle til sig i opgangstider og synes for eksempel, at EU er et fantastisk projekt. Vores generation har nogle andre oplevelser og tvivler på, hvad politikere og erhvervsledere har gang i. Det er den ældre generation, der sidder med nøglen til fremtiden, for den sidder på magten. Så når vi mister tilliden til dem, mister vi også tilliden til fremtiden, siger Peter.

Han og Elena oplever, at desillusionen

Elena Maria Askløf og Peter Laugesen har besøgt 24 lande og kørt 100.000 kilometer i deres Toyota Avensis fra 2000. Tricket er at hænge håndklæder i vinduet, når man skal sove i den.

TRE GODE RÅD

Kom med tre gode råd til Socialdemokratiet, lød vores opfordring til Peter og Elena. Her er deres svar:

1. Hav visioner, der peger progressivt og håbefuldt ind i fremtiden. Det nytter ikke at være reaktive og kun at ville forsvare det Danmark, vi kender.
2. Forsvar fællesskab og solidaritet som værdier i sig selv og ikke kun som værdier, hvis det giver sorte tal på bundlinjen. Det skal ikke være af hensyn til Europas økonomi, at I hjælper unge sydeuropæere til et værdigt liv, men fordi det er solidarisk og giver mening i sig selv.
3. Husk jeres rødder i arbejderbevægelsen. Lad kritikken fra sygeplejerskerne, skolelærerne og alle dem, der arbejder på gulvet, være drivkraften for fremtidens politiske forslag.

får de unge til at søge mod protestbevægelser både på venstre- og på højrefløjen. I Nice i Frankrig møder de blandt andet Jean-David fra den højrenationale ungdomsbevægelse Génération Identitaire. På hans sorte T-shirt står der »Defend Europe«. Og i bogen skriver Elena, at selv om hun ikke er enig med Jean-David og hans løsninger, så genkender hun hans erfaringer hos sig selv.

– Det handler om en frygt for fremtiden og en følelse af at være reduceret til et nummer i rækken af nye arbejdere, som vi skal have til at tjene mest muligt til vores BNP. Det og oplevelsen af ikke at blive hørt og taget alvorligt, at magten ligger enormt langt væk. Jeg kan virkelig godt forstå hans frustration, siger Elena.

ET PLASTER PÅ SÅRET

Men desillusion er ikke det samme som håbløshed. Det første kapitel i Elena og Peters bog har taget navn efter Platon-

Jean-David, franskmand og højrenational, er en af de unge, det danske kærestepar har mødt. (Privatfoto)

citatet »Nødvendighed er opfindsomheds moder«. Og sådan er det. De unge europæere engagerer sig og handler, men de gør det på andre måder end deres forældre eller 68'er-bedsteforældre gjorde det. I stedet for eksempelvis at gå til demonstrationer engagerer de sig i konkrete sager.

– Det er en klar tendens for ungdommen i hele Europa, at vi tager sagen i egen hånd. Der er ingen, der har tillid til, at vi kan skabe forandringer gennem demonstrationer, strejker og protester. Men det er også farligt. For når man engagerer sig i Venligboerne eller giver sprogundervisning nede på asylcenteret i stedet for at kræve, at politikerne laver politisk mere holdbare løsninger, så bliver det et plaster på såret, siger Elena og tilføjer:

– Så gør man nemlig ikke noget for, at situationen bliver løst politisk. Det mister vi, når vi ikke organiserer os og kæmper fælles kampe. 🇪🇺

VI ANBEFALER

Til den unge m/k i familien, der skal have vakt glæden ved europæisk politik, eller den ældre ditto, der bare ikke forstår ungdommen af i dag, anbefaler vi Elena og Peters bog, »Vores Europa – Rejsefortællinger om de nye europæere«. Den købes, hvor du køber bøger på nettet.

Det er også muligt at arrangere foredrag med Elena og Peter. De kan kontaktes via kontakt@voreseuropa.dk og www.voreseuropa.dk.

KLIMA TRE GODE OG TRE DÅRLIGE

AF CHRISTEL SCHALDEMOSE, MEDLEM AF EUROPA-PARLAMENTET (S)

Klimaet er med rette rigtig højt oppe på dagsordenen i store dele af verden. Klimaforandringerne er stadig mere synlige for os alle. Og får vi ikke stoppet temperaturstigningerne, bliver det kun værre. Vejret bliver stadig mere ustyrligt, og de negative konsekvenser for mennesker og dyr bliver stadig større. Det er vigtigt for både os, der er på kloden nu, og de næste generationer, at vi står sammen og får handlet nu.

Og der bliver handlet, selvom der desværre også er nogle dårlige tendenser.

EU har sammen med en række lande for nylig ratificeret klimaaf-talen fra Paris sidste år. Det er et kæmpe skridt fremad, og det skete i ekspresfart sammenlignet med den første internationalt bindende klimaaf-tale, Kyoto-aftalen. Paris forpligter os alle til at gøre en indsats for at begrænse CO₂-udslippet og dermed forhindre yderligere temperaturstigninger. Særligt de to største klimasyndere, USA og Kina, er gået med i aftalen fra starten og har endda ratificeret den, hvilket de ikke gjorde med Kyoto-aftalen. Det er alt sammen gode og nødvendige takter.

På COP22, FN's klimatopmøde i 2016, fulgte verdens lande op på Paris-aftalen. Aftalen blev igen bekræftet, og der var massivt pres på, at alle lande nu leverer konkret. Også et meget positivt skridt.

I EU har vi desuden netop vedtaget nye bindende regler for luftkvaliteten i Europa. Regler, der sikrer, at den luft, vi

indånder, bliver renere, men som også bidrager til EU's indsats for klimaet.

FOR DYRT AT LADE VÆRE

Og så til de dårlige tendenser, der desværre trækker i en negativ retning.

Valget af Trump som præsident for USA trækker klart den forkerte vej for klimaet.

” Alene det, at USA igen ikke er en allieret i klimakampen, stiller os dårligere

Jeg håber stadig, at han ikke vil gøre alvor af løfterne fra valgkampen om at droppe USA's klimaforpligtelser og nedlægge det amerikanske miljøagentur. Men alene det, at USA igen ikke er en allieret i klimakampen, stiller os dårligere.

Herhjemme ser det heller ikke alt for godt ud. Blå side i Folketinget vægter nedsættelse af registreringsafgift og kortsigtede skattelettelser højere end klimainvesteringer som elektrificering af jernbanen og grøn forskning.

Ydermere skal EU i gang med forbedringer af indsatsen for energieffektivitet. En indsats, som danske forbrugere og danske virksomheder kan have glæde af, hvis den ellers bliver ambitiøs nok. Men når jeg drøfter dette med EU-kollegaer, er der ikke stor appetit på en alt for ambitiøs plan. »Det er jo dyrt«, argumenteres der med.

Nej. Det er alt for dyrt at lade være

Sidste år ved denne tid lysnede det for vores fælles klimaindsats. Paris var et lys i mørket. Desværre ser det hele lidt mindre lyst ud nu. Trump og den manglende vilje til at være ambitiøs både i Danmark og i dele af EU bekymrer mig. Derfor er det også vigtigere end nogensinde, at vi socialdemokrater presser på. Både i Folketinget og i Europa-Parlamentet for at sikre vores klodes fremtid. Det skylder vi vores børn og børnebørn. 🌱

Dine forældres pengepung må ikke afgøre dine chancer for at tage en uddannelse. Den vigtigste bog i uddannelsesverdenen må aldrig blive tegnebogen.

RAMMER SKÆVT

En så massiv nedskæring i SU'en vil føre til ringere uddannelser: Færre unge vil gennemføre deres studier, man bliver tvunget til at arbejde mere ved siden af, man vil bruge mindre tid på studierne, og

DSU-formand Lasse Quvang Rasmussen (i midten) kan glæde sig over 400 nye medlemmer hen over efteråret.

TAK, LØKKE

Regeringens varslede SU-nedskæringer en gave til DSU

AF LASSE QUVANG RASMUSSEN,
 FORBUNDSFORMAND FOR DSU

30. august stod det klart, at Lars Løkke ville rundbarbere SU'en med 20 procent. Nyheden var dog ikke så dårlig, at den ikke var god for noget andet. Den dårlige nyhed betød nemlig fornyet energi og gejst i DSU. Regeringens plan understregede, hvad der står på spil.

På det tidspunkt havde vi været i gang

med vores årlige skolestartskampagne i et par uger. På vores besøg på ungdomsuddannelser landet over fortalte vi, at regeringen ville stjæle vores fremtid. Vi frygtede, at der var SU-nedskæringer i farvandet.

Vi fik ret. Og blandt andet modstanden mod SU-nedskæringerne fik mere end 400 unge til at kaste sig ind i kampen mod højrefløjen og melde sig ind i DSU.

For os i DSU er SU'en nemlig hjerteblod.

værst af alt, så ved man, at den forøgede studiegæld vil ramme socialt skævt. En væsentlig del af den lige adgang til uddannelse – nemlig de økonomiske vilkår – vil blive begrænset.

I SU-debatten har der fra især de højreorienterede ungdomsorganisationer været talt om erfaringerne fra Norges lånebaserede SU-system. Virkeligheden er bare, at der ikke er flere, der fuldfører en videregående uddannelse i Norge. Flere falder fra – især hvis forældrene har ingen eller en kort uddannelse. Faktisk har nordmændene bevæget sig i en mere dansk retning ved at give mindre lån og større stipendium, og SU'en i Norge er netop blevet forøget med en måned om året – endda under en borgerlig regering.

Indtil videre er 2025-forhandlingerne og SU-nedskæringerne gået i vasken. Heldigvis. Imens kæmper jeg og alle nye som gamle DSU'ere videre imod regeringens nedskæringspolitik. 🌹

Socialdemokraten inviterer en aktuel person til at tage plads i **DEN RØDE STOL** til en snak om politik, demokrati og holdninger.

JUSSI ADLER-OLSEN I DEN RØDE STOL

»JEG OPLEVER LIDT, AT VI ER HAVNET I ET TOSSESAMFUND«

Med Anders Fogh og hans regering blev vi vænnet til, at vi selv er vores egen lykkes smed, lyder det fra en af Danmarks mest kendte forfattere – som i sin nyeste roman går til angreb på den liberalistiske ånd.

AF BIRGITTE BARTHOLDY · FOTO: THOMAS SJØRUP

Man behøver ikke at være længe sammen med Jussi Adler-Olsen for at opdage, at han ikke kan døje de forandringer, der er sket herhjemme de seneste femten år. Eller mere præcist de forandringer, der tog fart 27. november 2001. Den dag, hvor Venstres Anders Fogh Rasmussen blev statsminister.

Adler-Olsens nye krimi, »Selfies«, kan ses som et billede på det samfund, der kom ud af det systemskifte dengang. Det siger han selv om romanen, der har tre unge, smukke og selvoptagne kvinder – Denise, Jazmine og Michelle – i centrum. De snylter på systemet og udnytter alle muligheder for at rage hurtige kontanter til sig. Samt deres fælles sagsbehandler, den triste Anneli, som en dag brænder sammen på grund af håbløsheden i sit arbejde og beslutter at udrydde sine egoistiske plageånder én for én.

– Med Anders Fogh og hans regering blev vi vænnet til, at vi selv er vores egen lykkes smed. Det er den liberalistiske ånd, som også har grebet disse unge kvinder, der ikke ejer medfølelse, siger Jussi Adler-Olsen og tilføjer, at tingene fungerede bedre i Poul Nyrup Rasmussens tid:

– Dengang var systemet i bund og grund omsorgsfuldt og empatisk. Ord, der virker sært gammeldags i dag. Og jeg tør slet ikke bruge ord som loyalitet eller solidaritet længe, fordi jeg ved, at det får folk til at studse.

Jussi Adler-Olsen er især vred over, at

” Hvis jeg havde magt til at forlange noget, skulle det være, at de gik efter konsensus

amterne blev nedlagt under Anders Fogh Rasmussens regering – og over de ændringer i den offentlige sektor, som det medførte.

– Desuden blev den tidligere konsensus mellem partierne afløst af en mere fjendtlig tone, som har forplantet sig til de offentlige systemer. Og samtidig styres vi af en populisme, hvor man træffer hovedløse beslutninger som udflytninger af styrelser og institutioner bare for at kapre vælgerne. Jeg oplever lidt, at vi er havnet i et tossesamfund, siger Jussi Adler-Olsen.

Hvor har du hentet inspirationen til »Selfies«?

– Det var en jurist fra socialvæsenet i Københavns Kommune, som fortalte mig om den her store gruppe unge kvinder, der ikke er til at vriste fri af kontanthjælpen og fungerer som en bombe under systemet. De siger, at de vil have et job, men gider ingenting. Jeg har det dokumenteret med e-mails fra folk i systemet. Én nævner for eksempel en ung kvinde, der efter flere års tiggeri fik læreplads hos en frisør. Hun var der én dag, så droppede hun det igen, fordi hun skulle fejle, mens

de andre holdt frokost, og hun ikke gad høre på kundernes problemer. Tidligere kunne sagsbehandlerne skønne, at en som hende nok ikke har så stort et behov for hjælp som andre, men det kan de ikke mere. I dag er de tvunget til at opføre sig som robotter, svarer forfatteren og pointerer gentagne gange, at krimien ikke er et angreb på alle unge kvinder mellem 25 og 35 på kontanthjælp.

– Har folk oprigtigt brug for hjælp, skal de have det. Det er et fint træk ved vores system. Bogen er mere et angreb på dem, som føler, at de har ret til at kræve, men at systemet ikke kan kræve noget af

JUSSI ADLER-OLSEN

- Født 2. august 1950 i København.
- Gift med Hanne, kunstmaler og tidligere socialrådgiver.
- Har deleksamen i blandt andet økonomisk samfundsbeskrivelse og er exam.art. i filmvidenskab.

dem. Og så er det et angreb på hele den tendens, som kendetegner vores samfund, hvor alle fra høj til lav går efter de hurtige fix.

– Vi fravælger det seriøse og eftertænksomme, fordi det er kedeligt, og fordi vi foretrækker at blive underholdt. Mine tre unge hovedpersoner har fået at vide fra starten af, hvor smukke og uimodståeligt enestående

de er, og de tror, de kan blive til noget uden at uddanne sig. Den tro bliver de bekræftet i ved at se realityprogrammer på blandt andet TV3. Her spejler de sig i tåbelige rollemodeller, hvor udseende betyder alt.

Hvordan skulle man ændre disse unge kvinders livsbane?

– Man skal nægte at

imødekomme alle deres krav. Men det kræver en omlægning af systemet tilbage til noget, vi havde tidligere. Virkeligheden mangler tit på Christiansborg. Jeg kan varmt anbefale i højere grad at inddrage dem, som skal føre lovene ud i praksis, for eksempel den jævne socialrådgiver og lærerne.

Er de unge i dag generelt mere fortabte end tidligere?

– Nej. En anden og større tendens i ungdomskulturen er alle dem, der overanstrenger sig for at honorere de sindssyge adgangskrav til uddannelsesanstalterne, og som har et stort ønske om en god karriere blinkende foran sig i neon.

Hvad ville du gøre, hvis du blev statsminister i morgen?

– Så ville jeg samle folk fra alle mulige partier, som har arbejdet ærligt og kontant. Og hvis jeg havde magt til at forlange noget, skulle det være, at de gik efter konsensus. Ikke kompromiser, det er dårligt statsmandskab. De skulle gå efter en tredje vej, hvor man får noget endnu ikke tænkt med fra begge ringhjørner. Jeg ville også kræve, at man altid skulle analysere, hvor man er på vej hen, ud fra en evaluering af, hvad der tidligere er sket. At man for eksempel undersøger grundigt, hvad der skete, da amterne forsvandt, nu da man er på vej til også at nedlægge regionerne. 🍷

- Har blandt andet arbejdet som boghandler, redaktør og forlægger, har været medkomponist på tegnefilmssmusik og adm. direktør i Semic Interpresse A/S.
- Har været delejer af en solcellefabrik i Bayern, ejer flere virksomheder, der blandt andet projekterer nulenergihuse.
- Har siden 1997 udgivet ti romaner, syv af dem indgår i den verdensberømte og filmatiserede krimithrillerserie om Afdeling Q.

TIL KAMP MOD KONGEN

Socialdemokratiet har tradition for at samarbejde med søsterpartier i den tredje verden. I Swaziland har det givet SWADEPA mulighed for at udfordre magten – og i Filippinerne gør Akbayan en forskel. Vi rapporterer fra de to lande.

AF CHARLOTTE V.D. BERNHARD

Mange kan have svært ved at forestille sig et Danmark inden 1848 – det var før, vi fik en demokratisk grundlov, og det var dengang, vores konge havde den enevældige magt.

Demokratisk set er dette Swazilands virkelighed i dag, hvor den siddende regering er udpeget af kongen, som også sidder på den endelige beslutningsmagt.

Vores søsterparti SWADEPAs mission er derfor at fremme en socialdemokratisk politik for at forbedre vilkårene for landets befolkning, som lider under det nuværende regime. En mission, som bliver mere virkelig i takt med partiets udvikling, som allerede nu har givet det stor indflydelse på aktuel lovgivning og til at mobilisere andre progressive stemmer i kampen for et demokratisk flerpartisystem.

DANSK STØTTE GAVNER

Hvis man kigger nærmere på partiets udvikling de seneste år, kan man ifølge formanden, Jan Sithole, ikke komme uden om betydningen af samarbejdet med Socialdemokratiet i Danmark.

– Dette samarbejde er det bedste, der nogensinde er sket for SWADEPA, erklærer han uden tøven.

Det er ikke bare en tom floskel, men en observation fra en mand, som har fulgt partiet fra første færd. En færd, som for alvor har taget fart, efter at det internati-

onale samarbejde mellem os og SWADEPA begyndte tilbage i 2012.

– Mere end noget andet har samarbejdet gjort os i stand til at udleve det mandat, partiet er dannet på. Et mandat til at skabe forandring og indflydelse, som vil komme befolkningen og den demokratiske proces til gode, siger Jan Sithole og fortsætter:

– Det har givet os ressourcerne til blandt andet at påvirke lovgivning omkring menneskerettigheder og særligt kvinders rettigheder, som stadig lider stor last i vores samfund.

En af hovedprioriteterne for SWADEPA og for Jan Sithole er netop at have ressourcer til at bygge alliancer og på den måde påvirke konkrete lovforslag og vedtagelser i parlamentet. Jan Sithole håber, at de muligheder forbedres efter en forventet accept af et flerpartisystem til valget i 2018:

– Vi ser os selv som en alternativ regering, men i tilfældet af et manglende flertal vil vi bestemt også være en effektiv opposition: Der er brug for både speeder og bremse i et velkørende system, siger partiformanden.

FLERE UNGE KOMMER TIL

SWADEPA består i dag af moderpartiet, en kvindefløj og en ungdomsfløj. De to fløje er kommet til, i takt med at det uofficielle

Jan Sithole, SWADEPA.

medlemstal er steget de seneste år, hvor særligt en stor procentdel af unge har tilsluttet sig partiet.

– Samarbejdet med Socialdemokratiet har givet os muligheden for at nå ud til hele landet og tale med folk om, hvad det egentlig betyder at være et politisk parti. Man skal huske på, at regeringen har dæmoniseret politiske partier, lige så længe folk kan huske, så der ligger et stort forarbejde, inden man kan starte en demokratisk samtale, forklarer generalsekretæren for ungdomsfløjen, Manqoba Zamokuhle Jonga.

Helt konkret laver ungdomsfløjen kampagne på tre forskellige niveauer startende med et helt uformelt møde med unge i de lokale kredse, hvorefter der så opsættes mere faste og planlagte aktiviteter for dem, som viser interesse for og lyst til at deltage.

– Den unge generation kommer til at spille en helt central rolle i fremtidens Swaziland. Derfor er det også vigtigt, at SWADEPA har en stærk og lydør ungdomsfløj, slår Jonga fast og trækker på sine erfaringer fra et nyligt besøg i Danmark:

– Vi har jo DSU at se op til nu, så både vores forventninger og ambitioner er høje.

I september besøgte Jonga og fire af hans medaktivister Danmark, hvor de

Samarbejdet med Socialdemokratiet har betydet meget for SWADEPA.

” Dette samarbejde er det bedste, der nogensinde er sket for SWADEPA

blandt andet var en del af Ungdommens Folkemøde og på besøg hos DSU Valby for at lære mere om deres kampagnearbejde.

– Danmark som et velfungerende demokratisk monarki er et meget inspirerende land for unge swazilændere at besøge. Det hele var en stor oplevelse – selv den lille pøsesælgende vogn på gadehjørnet, siger han med et smil. 🌸

Flere danske socialdemokrater har besøgt SWADEPA. Blandt andre Karin Gaardsted og Annette Lind.

AKBAYAN HJÆLPER FATTIGE BØNDER

AF MARLON L. CORNELIO

I Filippinerne er det partiet Akbayan, som indgår i et samarbejde med Socialdemokratiet. Et samarbejde, der er nødvendigt, fordi det filippinske politiske landskab er kendetegnet ved et »elitedemokrati« med et særdeles underudviklet partisystem.

Voldsom ulighed, naturkatastrofer, væbnede konflikter og terrorgrupper er blandt de udfordringer, der vidner om et behov for reformer og revolutionerende kræfter. Og om et behov for et parti som Akbayan, som allerede er kommet langt på den politiske scene.

Partiet har kæmpet for og fået indført lovgivning om jordrettigheder for landets fattigste bønder, forbedring af kvinders reproduktive rettigheder og højere afgifter på alkohol og tobak for at sikre finansiering af sundhedsydelser.

Akbayan er med i »the Network of Social Democracy in Asia« og har sammen med søsterpartier i Nepal og Myanmar indgået samarbejde med Socialdemokratiet. Projektet er støttet af Det Danske Institut for Flerpartisamarbejde (DIPD), og der er fokus på at udvikle progressiv politik i de tre lande og at udbrede den socialdemokratiske diskurs og praksis af internt demokrati i de forskellige partier.

I kraft af dette samarbejde med både regionale og internationale søsterpartier er Akbayan i stand til hurtigere at udvikle sig som et progressivt parti og på den måde gøre en større forskel i den nationale kontekst. 🌸

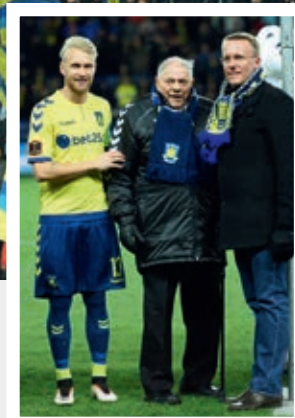

MAJ OG AMALIE HÆDRET MED NINA BANG-PRISEN

Nina Bang-prisen uddeles hvert år til en eller flere kvinder, som har gjort sig særligt bemærket for deres politiske forståelse for samfundets svageste. Og i år var det Maj Jensen Christensen, 26 år og forbundssekretær i DSU, og Amalie Utzon fra Ungdommens Røde Kors, der blev hædret. Det var Jytte Hilden og Christine Antorini, der overrakte prisen ved et stort arrangement i festsalen på Arbejdermuseet. Arrangementet blev holdt på Nina Bangs 150-års fødselsdag. I sin takketale beklagede Maj Jensen Christensen, at unge kvinder med politiske ambitioner i høj grad lærer at opføre sig som mænd i jakkesæt og med spidse albuer: – Sådan bliver vores samfund og vores demokrati aldrig rigere. Vi skal ikke lære kvinderne at spille på mændenes banehalvdel. Vi skal ændre spillets regler, sagde hun.

BRØNDBY HYLDEDE KJELD

Kjeld Rasmussen er om nogen manden, der har tegnet Brøndby Kommune. I 39 år – og det er Danmarksrekord – var han borgmester på Vestegnen. Hans indsats for blandt andet idrætten og fællesskabet var uvurderlig, og det er i høj grad hans fortjeneste, at Brøndby IF har været med i toppen af dansk fodbold i mere

end 30 år. 27. december fylder han 90 år – og i den anledning gav Brøndby IF ham en bevægende hyldest i forbindelse med hjemmekampen mod Silkeborg. En kamp, Brøndby vandt 3-1 – og hvor han i øvrigt var ledsaget af Morten Bødskov. Der udkommer også en bog om Kjeld Rasmussen, som kan købes i partibutikken.

RUNDE FØDSELSDAGE

- **14. december**
Tidligere formand og statsminister Helle Thorning-Schmidt bliver 50 år.
- **10. januar**
Tidligere minister og tidligere folketingsmedlem Carsten Hansen bliver 60 år.
- **17. januar**
Folketingsmedlem Pernille Rosenkrantz-Theil bliver 40 år.
- **29. januar**
Borgmester i Frederikshavn Birgit Stenbak Hansen bliver 50 år.
- **31. januar**
Mf og tidligere minister Henrik Dam Kristensen bliver 60 år.

DSU-VETERANTRÆF

Invitation til DSU-veterantræf for alle tidligere DSU'ere

Fredag den 3. marts 2017 kl. 18-24 hos 3F Vestegnen, Siestavej 7, 2. sal, Glostrup. Det er lige ved Glostrup Station.

FESTTALE VED
DSU's landsformand Lasse Quvang Rasmussen. Og som altid er der musik og sang!
Der er lækker buffet, sang, musik og dans. Vin, vand og øl købes til moderate priser.

Tilmelding sker ved betaling af kr. 230,00 til Arbejdernes Landsbank, konto: 5329-0241090.

HUSK AT ANFØRE NAVN/NAVNE. SENESTE FRIST FOR TILMELDING OG BETALING ER D. 12. FEBRUAR 2017.

Hvis du kender gamle DSU-kammerater, der ikke har fået denne invitation, er du velkommen til at videresende den. Hvis du ønsker flere detaljer om træffet, kan du ringe til Grethe Blomberg på tlf. 60 22 10 38 eller sende en mail til: grethezb@icloud.com.

Komite: Grethe Blomberg, Jørgen R. Christiansen, Bjarne Kaspersen Hansen, Steen R. Jeppson, Bent Jensen, Preben Sten Nielsen og Peter Mortensen

Socialdemokrater med samlever inviteres på et par spændende og lærerige studierejser arrangeret af Socialdemokratiet i Region Midtjylland.

STUDIEREJSE TIL »EU-BYEN« – BRUXELLES

Vi inviterer på et spændende og lærerigt besøg i EU-hovedstaden Bruxelles.

Udrejse lørdag morgen den 27. maj og hjemkomst onsdag morgen den 31. maj 2017 med tre overnatninger på hotel i det centrale Bruxelles.

- Deltagerne vil få en grundig indsigt i EU's opbygning, opgaver og funktioner.
- Møde med et EU-parlamentsmedlem og besøg i EU-Kommissionen, Ministerrådet og Europa-Parlamentet.
- Møder med den danske repræsentation (ambassaden), LO og DA i Bruxelles.
- Guidet busrundtur, byvandring i Bruxelles, chokoladeshow, ølsmagning, og selvfølgelig bliver der også tid til på egen hånd at nyde og opleve byen.
- Dansktalende guide på hele rejsen.

Pris pr. deltager på dobbeltværelse maks. kr. 3.300,00

STUDIEREJSE TIL BAYERNS HOVEDSTAD – MÜNCHEN

Vi inviterer på en spændende og lærerig rejse til München. Oplev samtidig verdens største ølfest, »Oktoberfesten«.

Udrejse lørdag morgen den 23. september og hjemkomst onsdag morgen den 27. september 2017 med tre overnatninger på hotel i Augsburg i det sydlige Tyskland – Bayern.

- Deltagerne får en grundig indsigt i tysk historie, politik og arbejdsmarkedsforhold.
- Besøg og møder hos de tyske socialdemokrater (SPD), den faglige organisation for metalansatte (IG Metal), tysk LO (DGB), Region München.
- Den olympiske stadion og Dachau-koncentrationslejren.
- Oplev den historiske sydtyske by München og få mulighed for at deltage i verdens største ølfest, »Oktoberfesten«.
- Endvidere bliver der selvfølgelig også tid til på egen hånd at nyde og opleve byen, hvor der i perioden afholdes byfest.
- Dansktalende guide på hele rejsen.

Pris pr. deltager på dobbeltværelse maks. kr. 3.500,00

REJSEFAKTA

Deltagerantal: Da kun 40 personer kan deltage på hver rejse, vil »først til mølle-princippet« gælde.

Tilmelding til rejseansvarlig Knud Egon Poulsen, Rødtjørnvej 25, 7400 Herning, tlf. 20 22 68 25 eller kep@def.dk.

Ved tilmelding skal deltagerne oplyse navn, adresse, fødselsdato, pasnummer og telefonnummer.

Deltagerbetaling vil først blive opkrævet efter tilmelding. Mulighed for hotelovernatning på enkeltværelse med et tillæg på kr. 1.000,00.

Deltagerbetalingen dækker rejsen tur-retur, de officielle besøg, møder, 3 hotelovernatninger med morgenmad.

Busrejserne vil foregå i turistbusser med fornuftig benplads. Opsamling i flere midt-, øst- og sydjyske byer.

Frokost og aftensmad: På begge rejser tilbyder vi fælles frokost og aftensmad til fornuftige priser.

Forsikringer: I skal selv sikre jer de nødvendige personlige rejse-, afbud- og hjemrejseforsikringer, det blå og gule sygesikringskort.

Yderligere information: Knud Egon Poulsen, tlf. 20 22 68 25.

NY LANDSFORMAND FOR FRIT FORUM

Da Mogens Lykketoft trådte tilbage som landsformand for Frit Forum i 1969, indførte studentorganisationen en ny

struktur med lokale afdelingsformænd. Men i oktober i år vendte de unge studerende med socialdemokratiske tilbøjeligheder tilbage til den gamle opbygning og valgte Mathias Würtzenfeld som ny landsformand. Han er 25 år og læser forvaltning – cand.scient.adm. – på RUC. Han har siden barnsben interesseret sig voldsomt for politik, og omgangskredsen har sagt, at »han ender nok som udenrigsminister«. På Socialdemokratiets kongres i Aalborg hilste Frit Forums gamle landsformand på den nye – og Mathias Würtzenfeld afslørede, at han altid har haft Lykketoft som forbillede.

Foto: Lars Horn

METTE F.- MEDLEMSTILBUD

Nu kan du købe bogen »Mette F.« til en særlig medlemspris på 180 kroner plus forsendelse. Du køber den i www.partibutikken.dk (læs Mogens Jensens anbefaling af bogen på midtersiderne).

VELKOMMEN TIL

MATILDE POWERS

HARESKOV BY

– Der er to grunde til, at jeg har meldt mig ind i Socialdemokratiet. Den ene er, at jeg er kommet til et sted i mit liv, hvor jeg har overskud til at være politisk aktiv. Den anden er, at jeg føler mig forpligtet til at dele min viden om udsatte børn i en kreds, hvor der er håb om, at den viden kan blive brugt positivt og konstruktivt.

Matilde Powers, 34 år og projektleder i DGI, brænder for børn. Sårbare børn, udsatte børn, skrøbelige børn. Hun har stort set ikke beskæftiget sig med andet, siden hun blev sygeplejerske og efterfølgende supplerede den uddannelse med en cand. san. i sundhedsfremme og sundhedsstrategier.

Hun har været både praktiker og forsker – og det seneste år har hun stået i spidsen for projektet Jump4Fun. Det handler om bevægelsestilbud til overvægtige børn, og det er et koncept, DGI udbyder i samarbejde med blandt andre kommunerne og julemærkehjemmene.

– Fra mit arbejde har jeg fået stor indsigt i, hvad der findes af tilbud til udsatte og sårbare børn. Nogle kommuner har flere tilbud end andre, og effekten af disse tilbud er også meget forskellig, men hvis mine erfaringer og overvejelser overhove-

det skal kunne bruges, er jeg jo nødt til at råbe op og søge indflydelse. Ellers sker der ikke noget. Og det er da mit ønske, at partiet har lyst til at bruge mig som kandidat til byrådsvalget næste år.

Du er frisk på at stille op?

– Ja ...

Og det har du fortalt partiforeningen?

– Ja, og jeg er også med i opstillingsprocessen. Jeg mangler stadig at tale med kandidatudvalget, og hvis de siger o.k., skal generalforsamlingen vist give dispensation, fordi jeg endnu ikke har været medlem i et år. Jeg håber selvfølgelig, at det hele lykkes, for jeg vil virkelig gerne i byrådet og engagere mig i børne- og ungearbejdet. Der er også områder, vi kan gøre bedre her i kommunen – og jeg kan forstå på Ole Bondo Christensen (Furesø Kommunes S-borgmester, red.), at det vist også er et område, han ønsker at prioritere.

Der er jo mange partier, der gerne vil have en god børne- og ungeprofil. Hvorfor valgte du Socialdemokratiet?

– Det krævede ikke mange overvejelser. Det er et parti, der har eksisteret i mange år. Det er et parti, der er vant til at have indflydelse. Og så er det – ikke mindst – også et parti med et godt menneskesyn. Kort og godt et parti, som jeg er ret sikker på, jeg vil passe godt ind i.

Hvad laver du, når du ikke er projektleder og socialdemokrat?

– Så er jeg gift og mor til tvillingepiger på ni år, og jeg bruger en del tid som frivillig på deres skole. Jeg er blandt andet kontaktfarølder og bidrager til forskellige arrangementer, der gerne skulle styrke det sociale sammenhold. Derudover bruger vi meget tid på venner, og det hænder også, at jeg kommer forbi den lokale tennisbane. 🌹

FØLG OS PÅ:

Facebook.com/socialdemokraterne

@Spolitik

@Socialdemokraterne

SosseSnappen

www.socialdemokraterne.dk